

---

# Prognoza oddziaływania na środowisko

---

na potrzeby miejscowego  
planu zagospodarowania  
przestrzennego terenu  
działek nr 55, 56, 57  
położonych w  
miejscowości Gorzyce

---

Autorzy opracowania:  
mgr inż. arch. J. Grocholewska  
mgr inż. arch. M. Geryszewska  
mgr Karol Mróz

---

Kwiecień 2016 r.  
Aktualizacja lipiec 2016

---

## Spis treści

I.	WSTĘP.....	4
1.	Podstawa formalno prawna opracowania .....	4
2.	Metody sporządzania prognozy .....	5
3.	Materiały źródłowe .....	6
4.	Informacje o zawartości, głównych celach MIEJSCOWEGO PLANU oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami .....	7
II.	OBECNY STAN ŚRODOWISKA Z UWZGLĘDNIENIEM OBSZARÓW OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM .....	10
1.	Położenie i rzeźba terenu .....	10
2.	Położenie w systemie powiązań przyrodniczych.....	11
3.	Warunki gruntowe.....	11
4.	Wody .....	11
a)	Wody podziemne .....	11
b)	Wody powierzchniowe.....	13
5.	Powietrze.....	14
6.	Klimat.....	17
7.	Hałas .....	17
8.	Promieniowanie elektromagnetyczne .....	18
9.	Roślinność i zwierzęta .....	19
III.	ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO .....	20
IV.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTALONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓŁNOTOWYM I KRAJOWYM .....	21
V.	OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA.....	24
1.	Różnorodność biologiczna, fauna i flora, formy ochrony przyrody .....	24
2.	Ludzie.....	26
3.	Woda .....	26
4.	Powietrze.....	27
5.	Powierzchnia ziemi i krajobraz .....	27
6.	Klimat i środowisko akustyczne.....	28
7.	Pole elektromagnetyczne .....	28
8.	Zasoby naturalne i dobra materialne .....	28
9.	Zabytki .....	28

10.	Podsumowanie oceny .....	28
VI.	POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU .....	30
VII.	ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ ŚRODOWISKA MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU .....	30
VIII.	ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W MIEJSCOWEGO PLANU.....	31
IX.	INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	31
X.	METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA .....	31
XI.	STRESZCZENIE .....	31

## I. WSTĘP

### 1. Podstawa formalno prawna opracowania

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wykonanego zgodnie uchwałą nr VI/46/2015 Rady Miejskiej w Żninie z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu działek nr 55, 56, 57 położonych w miejscowości Gorzyce.

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu. Rolą tego opracowania jest minimalizacja szkodliwych oddziaływań na środowisko przyrodnicze, które mogą zachodzić w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji przestrzennych podjętych w planie.

Podstawę prawną wykonania prognozy oddziaływania na środowisko projektu przedmiotowego planu stanowi ustawa z dnia 27 marca 2003 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r., poz. 199, t.j.) oraz art. 46 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 j.t. z późn. zm.). W opracowaniu wykorzystano również zapisy innych ustaw i rozporządzeń, m. in.:

1. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. „o ochronie przyrody”<sup>1</sup>,
2. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. „Prawo ochrony środowiska”<sup>2</sup>,
3. Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. „Prawo wodne”<sup>3</sup>,
4. Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. „o ochronie gruntów rolnych i leśnych”<sup>4</sup>,
5. Ustawa z dnia 28 września 1991 r. „o lasach”<sup>5</sup>,
6. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. „o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami”<sup>6</sup>,
7. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko<sup>7</sup>,
8. Ustawa z dnia 13 września 1966 r. „o utrzymaniu czystości i porządku w gminach”<sup>8</sup>,
9. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. „o odpadach”<sup>9</sup>,
10. Uchwała nr XXIV/299/2013 Rady Miejskiej w Żninie z dnia 1 marca 2013 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Żnin<sup>10</sup>.
11. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku<sup>11</sup>,
12. Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016, załącznik do uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009 r.<sup>12</sup>,
13. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu<sup>13</sup>,

<sup>1</sup> Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zm.

<sup>2</sup> Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 z późn. zm.

<sup>3</sup> Dz. U. z 2015 r., poz. 469 t.j. z późn. zm.

<sup>4</sup> Dz. U. z 2015 r., poz. 909 t.j. z późn. zm.

<sup>5</sup> Dz. U. z 2015 r. poz. 2100 t.j. z późn. zm.

<sup>6</sup> Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 t.j. z późn. zm.

<sup>7</sup> Dz. U. z 2016 r. poz. 71 t.j. z późn. zm.

<sup>8</sup> Dz. U. z 2016 r., poz. 250 t.j. z późn. zm.

<sup>9</sup> Dz. U. z 2013 r., poz. 21 z późn. zm.

<sup>10</sup> Dz.U. woj kuj.-pom. Z 2013 r, poz. 1157

<sup>11</sup> Dz. U. z 2014 r., poz. 112.

<sup>12</sup> M.P. z 2009, Nr 34, poz. 501

<sup>13</sup> Dz. U. z 2012 r., poz. 1031

14. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza<sup>14</sup>
15. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem<sup>15</sup>
16. Dyrektywa 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jakości powietrza i czystego powietrza dla Europy (CAFE),
17. Uchwała Nr XXX/537/13 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 28 stycznia 2013 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza dla strefy kujawsko-pomorskiej ze względu na przekroczenia poziomów dopuszczalnych dla pyłu PM10 i benzenu oraz docelowych dla arsenu i ozonu<sup>16</sup>.
18. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych<sup>17</sup>,
19. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 20 kwietnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi<sup>18</sup>,
20. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych<sup>19</sup>,
21. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin<sup>20</sup>,
22. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną<sup>21</sup>,
23. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt<sup>22</sup>,
24. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie<sup>23</sup>,
25. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 września 2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000<sup>24</sup>,

Zakres i stopień szczegółowości został uzgodniony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy pismem z dnia 10 listopada 2015 roku znak: WOO.411.215.2015.AG

## 2. Metody sporządzania prognozy

Celem prognozy jest określenie skutków wywołanych zmianą sposobu zagospodarowania terenu oraz ich wpływu na środowisko. Do zadań prognozy należy również zaproponowanie rozwiązań eliminujących lub ograniczających niekorzystne oddziaływanie na poszczególne elementy środowiska oraz środowiska jako całości.

Prognozę sporządzono przy zastosowaniu metod opisowych dotyczących charakterystyki zasobów środowiska poddanych oddziaływaniu, analiz jakościowych opartych na dostępnych danych państwowego monitoringu środowiska oraz identyfikacji i wartościowaniu skutków

<sup>14</sup> Dz.U. z 2012 r., poz.914

<sup>15</sup> Dz. U. z 2011, Nr 140, poz. 824

<sup>16</sup> Dz. U. woj. Kuj.- pom. z 2013, poz.787

<sup>17</sup> Dz. U z 2011r. nr 258, poz. 1550

<sup>18</sup> Dz.U. 2010 nr 72 poz. 466

<sup>19</sup> Dz.U. 2008 Nr 143 poz. 896

<sup>20</sup> Dz. U. z 2012 r., poz. 81

<sup>21</sup> Dz. U. Nr 168, poz. 1765

<sup>22</sup> Dz. U. z 2011 r., nr 237, poz. 1419

<sup>23</sup> Dz. U. z 2001 r. Nr 92 poz. 1029

<sup>24</sup> Dz. U. z dnia 28 września 2007r.

przewidywanych zmian w środowisku. W niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko zastosowano:

**Metodę opisową** – wykorzystywana praktycznie w każdej prognozie oddziaływania jest niezbędna do sprecyzowania wyników identyfikacji czy oceny oddziaływania przeprowadzonej innymi metodami. Metoda ta pozwala na identyfikację oddziaływań, określa charakter oddziaływania i jego rodzaj i charakter (znaczące, nieznaczące, słabe, średnie, silne).

**Metodę bonitacji punktowej** – jest jedną z najpowszechniej stosowanych metod w ocenie przestrzeni polega ona na dokonaniu kwalifikacji ocenianych cech w granicach pól podstawowych, a następnie przypisaniu im określonych wartości liczbowych. Cechą tej metody jest dowolność doboru skali wartości poszczególnych elementów oceny i określenia jej kryteriów, a jej istotą sprowadzenie wielu cech do wspólnego mianownika za pomocą punktów bonitacyjny. W metodzie tej nie sumuje się różnych jakości posługując się wartościami absolutnymi, a jedynie sumuje się ich wartości punktowe, czyli unormowane<sup>38</sup>. Szereg bonitacyjny buduje się w oparciu o cechy skrajnie różniące się od siebie pod względem przyjętego kryterium oceny, czyli np. na jednym końcu wskazuje tereny najbardziej sprzyjające realizacji projektowanej funkcji zagospodarowania, a z drugiej strony tereny nie predysponowane do danej formy zagospodarowania. Metodą bonitacji punktowej wyznaczono rodzaje oddziaływania (bezpośredni, pośredni lub wtórny, skumulowany, krótkoterminowe i chwilowe, długoterminowe i stałe), określono charakter oddziaływania („0” – neutralny, „+” – pozytywny, „-” – negatywny). Metoda ta została uzupełniona metodą opisową.

Przeprowadzono także wizję terenu objętego opracowaniem i sporządzono dokumentację fotograficzną

### 3. Materiały źródłowe

Prognoza została sporządzona na podstawie wizji w terenie oraz przy wykorzystaniu następujących materiałów:

1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żnin 2011 r.,
2. Mapa zasadnicza w skali 1:1000,
3. Mapa hydrograficzna w skali 1:50000, [www.geoportal.pl](http://www.geoportal.pl),
4. Mapa sozologiczna w skali 1:50000, [www.geoportal.pl](http://www.geoportal.pl),
5. Mapa topograficzna w skali 1:10000, [www.geoportal.pl](http://www.geoportal.pl),
6. Kondracki J. Geografia regionalna Polski, PWN, Warszawa 2002,
7. Mapa geomorfologiczna Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej w skali 1:300000 (red. B. Krygowski),
8. Szczegółowa mapa geologiczna Polski (SMGP) w skali 1:50000; [www.ikar2.pgi.gov.pl](http://www.ikar2.pgi.gov.pl),
9. Raport o stanie środowiska w województwie Kujawsko-Pomorskim w roku 2007, 2008, 2009 i 2010, 2011, 2012 i 2013 WIOŚ w Bydgoszczy,
10. Wyniki badań i oceny WIOŚ w Poznaniu, [www.wios.gov.pl](http://www.wios.gov.pl),
11. Dane z Państwowego Monitoringu Środowiska, [www.gios.gov.pl](http://www.gios.gov.pl),
12. Informacje z portali GDOŚ, [www.geoservis.gdos.gov.pl](http://www.geoservis.gdos.gov.pl),
13. Formularz SDF obszaru Natura 2000, [www.natura2000.gdos.gov.pl](http://www.natura2000.gdos.gov.pl),
14. Program wodno-środowiskowy kraju, Warszawa 2010 r.
15. Wstępna ocena ryzyka powodziowego dostępna na stronie Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej,
16. Dane dostępne na portalu [www.geoportal.pl](http://www.geoportal.pl), w tym ortofotomapa,
17. „Poradnik ochrony siedlisk i gatunków”, [www.gios.gov.pl](http://www.gios.gov.pl),
18. Opracowanie ekofizjograficzne dla potrzeb studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Żnin – 2009.

#### 4. Informacje o zawartości, głównych celach miejscowego planu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

Do opracowania projektu planu przystąpiono uchwałą nr VI/46/2015 Rady Miejskiej w Żninie z dnia 11 maja 2015 r. Do projektu przystąpiono w celu umożliwienia rozwoju gospodarstwa rolnego zlokalizowanego na terenie działki nr 55. Projekt planu nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków gminy Żnin przyjętego uchwałą nr XLVI/401/2010 z dnia 31 sierpnia 2010 r. i nr VII/34/2011 z dnia 30 marca 2011 r. Obszar objęty planem położony jest zgodnie ze Studium w strefie wiejskiej, częściowo na terenach zabudowy wiejskiej wielofunkcyjnej, częściowo na terenach rolniczych wysokiej i bardzo wysokiej przydatności, częściowo na terenach łąk, pastwisk, terenów zadrzewionych i nieużytków w obrębie terenów rolniczych oraz częściowo na terenie śródlądowych wód powierzchniowych.

Projekt zmiany planu został przygotowany przez mgr inż. arch. Joannę Grocholewską i mgr inż. arch. Maję Geryszewską. Projekt składa się z uchwały Rady Miejskiej w Żninie, której integralną częściami są;

- a) rysunek planu, zatytułowany Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu działek nr: 55, 56, 57 położonych w miejscowości Gorzyce, opracowany w skali 1 : 1000, stanowiący załącznik nr 1 do uchwały;
- b) rozstrzygnięcie Rady Miejskiej w Żninie w sprawie rozpatrzenia uwag wniesionych do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu, stanowiące załącznik nr 2 do uchwały;
- c) rozstrzygnięcie Rady Miejskiej w Żninie o sposobie realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, należących do zadań własnych gminy, oraz o zasadach ich finansowania, stanowiące załącznik nr 3 do uchwały.

W projekcie planu wyznaczono tereny:

- 1) teren zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, oznaczony na rysunku planu symbolem **RM**;
- 2) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej, oznaczony na rysunku planu symbolem **MN/U**;
- 3) tereny rolnicze, oznaczone na rysunku planu symbolem **R**;
- 4) tereny wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczone na rysunku planu symbolem **WS**;
- 5) teren drogi publicznej klasy lokalnej, oznaczony na rysunku planu symbolem **KD-L**.

W ramach terenów RM można realizować usługi w rolnictwie, w tym usługi nieuciążliwe w wydzielonym lokalu w budynku mieszkalnym, a na terenie MN/U dopuszczono wyłącznie usługi nieuciążliwe (niezaliczane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko).

Plan obejmuje obszar o powierzchni 13,5 ha, położony w granicach określonych na rysunku planu w zachodniej części wsi Gorzyce, na północ od drogi powiatowej nr 1939C. W projekcie planu:

- wyznaczono przeznaczenie terenów;
- zawarto zapisy dotyczące: zasad i ochrony kształtowania ładu przestrzennego, ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków;
- zawarto ustalenia dotyczące zagospodarowania poszczególnych rodzajów terenów wyznaczonych w planie.

Projekt zmiany planu uwzględnia wnioski oraz nie narusza zapisów zawartych w poniższych dokumentach:

1. „Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016”  
W projekcie planu uwzględniono kierunki działań w latach 2009-2012 odnoszące do:
  - ochrony wód – ustalenia: „uwzględnienie w zagospodarowaniu terenów ich położenia w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 „Subzbiornik Inowrocław-Gniezno”, „w zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem, zgodnie z

przepisami odrębnymi”, „zagospodarowanie zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenów”, „dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych lub poczynionych ścieków z tych wód do istniejących rowów”;

- gospodarki odpadami – ustalenie planu dotyczące „zagospodarowanie odpadów zgodnie przepisami odrębnymi;”
- oddziaływania hałasu i pól elektroenergetycznych – ustalenia: „dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi dla terenów: **RM** jak dla terenów zabudowy zagrodowej, **MN/U** jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych”.

2. Wstępna ocena ryzyka powodziowego - KZGW

Obszar znajduje się poza zasięgiem obszarów:

- narażonych na niebezpieczeństwo powodzi,
- znaczących powodzi historycznych,
- na których wstąpienie powodzi jest prawdopodobne.

3. „Plan Rozwoju Lokalnego Powiatu Żnińskiego na lata 2012-2022” (Uchwała nr XX/183/2012 Rady Powiatu Żnińskiego z dnia 27 grudnia 2012r.) wyznaczył cele strategiczne i operacyjne.

Odnośnie potencjału ekologicznego przestrzennego wskazano cel strategiczny I: Ekologiczne i racjonalne gospodarowanie zasobami przyrodniczymi oraz wykorzystanie potencjału położenia geograficznego dla rozwoju powiatu. Dla tego celu jednym z celów operacyjnych (I.3.) jest: Współtworzenie warunków dla prawidłowej gospodarki odpadami i zapobiegania powstawania zanieczyszczeń. Dla celu tego w projekcie Planu Rozwoju Lokalnego założono wdrożenie działań edukacyjnych skierowanych do mieszkańców powiatu w zakresie ochrony powietrza; dbałość o poprawę jakości powietrza w miejscowościach o znaczeniu turystycznym.

4. „Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego” (Uchwała nr XI/135/03 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 26 czerwca 2003 r.)

W kierunkach planu województwa obszar opracowania podzielono na cztery strefy polityki przestrzennej. Obszar opracowania położony jest w strefie południowej. Dla strefy tej wskazano m.in.:

- Utworzenie Pałuckiego Parku Krajobrazowego,
- Rekultywację wód zdegradowanych jezior, między innymi Jeziora Żnińskiego Dużego i Małego,
- Retencję wód i melioracje dla uregulowania stosunków wodnych na obszarach zagrożonych deficytem wody (także okolice Żnina),
- Rewaloryzację historycznych układów urbanistycznych miast, w tym Żnina,
- Wspieranie działań konserwatorskich dla zachowania obiektów sakralnych oraz zespołów dworsko-parkowych,
- Ochronę dziedzictwa kulturowego związanego z okresem piastowskim,
- Objęcie ochroną prawną w formie rezerwatu kultury m.in. układu urbanistycznego miasta Żnina
- Uporządkowanie istniejącego zainwestowania i poprawy standardu zagospodarowania turystycznego Pojezierza,
- Dążenie do realizacji zagospodarowania turystycznego gmin atrakcyjnych, lecz dotąd niedostatecznie zainwestowanych turystycznie (m.in. Żnin),
- Adaptacja nieczynnych linii kolejowych jako tras rowerowo-konnych (Szubin-Żnin), wydłużenie tras kolejki wąskotorowej Żnin-Gąsawa,
- Budowa drogi ekspresowej S-5 przez miasto Żnin,
- Przebudowa drogi wojewódzkiej nr 251 do klasy technicznej G (główna) i budowa obwodnicy,
- Przebudowa dróg powiatowych i gminnych oraz linii kolejowych znaczenia regionalnego zapewniająca dobrą dostępność siedzib urzędów powiatowych i gminnych.

5. Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe gminy Żnin, opracowanie: ADPLAN, Maria Dobroń, Leszno 2009 r.



Większość obszaru opracowania położony jest w zasięgu niskiego zalegania wód gruntowych (0-2 m ppt) i w ramach zwartych kompleksów gruntów rolnych o dużej przydatności do produkcji rolniczej, wskazanych do ochrony przed zmianą użytkowania. W opracowaniu jako główne problemy dotyczące jakości środowiska przyrodniczego na terenie miasta i gminy uznano: złą jakość wód powierzchniowych, niekorzystną strukturę użytkowania gruntów (mała lesistość), zagrożenie hałasem komunikacyjnym.

Wskazano także ogólne zasady lokalizacji zabudowy:

- Zasady lokalizacji obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych w granicach obszaru chronionego krajobrazu zostały określone w kolejnych rozporządzeniach dotyczących obszarów chronionego krajobrazu. (Obszar opracowania położony jest poza tą strefą),
  - Pod lokalizację obiektów budowlanych w pierwszej kolejności wybierać tereny o warunkach korzystnych dla zabudowy, a tam gdzie jest to możliwe chronić dobre gleby przydatne do produkcji rolniczej.
  - Nie lokalizować terenów i obiektów w sąsiedztwie terenów, które z uwagi na ich przeznaczenie mogą stanowić dla nich uciążliwość.
6. „Program Ochrony Środowiska- z planem gospodarki odpadami dla powiatu żnińskiego na lata 2008-2011, z perspektywą na lata 2012-2015 oraz powiatowy program usuwania azbestu” (Uchwała nr XXVI/179/2009 Rady Powiatu w Żninie z dnia 30 listopada 2009 r.).

W dokumencie wskazano cele ekologiczne:

- dalsza poprawa jakości wód powierzchniowych, zwłaszcza jezior,
- zachowanie jakości wód podziemnych i ich ochrona przed degradacją,
- dalsza poprawa jakości powietrza atmosferycznego,
- poprawa warunków klimatu akustycznego,
- zapobieganie powodziom i skutkom suszy,
- wdrożenie i prowadzenie racjonalnego systemu gospodarowania odpadami,
- zachowanie i kształtowanie różnorodności biologicznej regionu, z ograniczeniem populacji obcych gatunków roślin i zwierząt,
- zwiększanie lesistości województwa,
- ochrona gruntów przed erozją i przeciwdziałanie degradacji gleb,
- rekultywacja terenów poeksploatacyjnych i zdegradowanych,
- ochrona złóż kopalin przed nieracjonalną eksploatacją,
- kształtowanie systemu obszarów chronionych i dostosowanie go do nowych uwarunkowań prawnych,
- przeciwdziałanie poważnym awariom i poważnym awariom przemysłowym.

W dokumencie wyznaczono priorytety ekologiczne:

- dalsza poprawa jakości środowiska oraz likwidacja i minimalizacja bezpośrednich zagrożeń dla zdrowia i życia mieszkańców województwa,
- zrównoważone wykorzystanie bogactw naturalnych, w tym wody oraz energii,
- racjonalne gospodarowanie odpadami,
- ochrona dziedzictwa przyrodniczego i racjonalne wykorzystanie zasobów przyrody,
- prowadzenie edukacji ekologicznej w celu podniesienia świadomości ekologicznej mieszkańców powiatu.

Osiągnięcie przedstawionych celów związanych z utrzymaniem i wzbogaceniem zasobów przyrodniczych wymagać będzie przestrzegania następujących zasad:

- podporządkowanie działalności gospodarczej wymogom ochrony zasobów i walorów przyrodniczych,
- zachowanie drożności korytarzy ekologicznych,
- preferencje działalności o niskim poziomie szkodliwości dla środowiska przyrodniczego, w tym o niskich wskaźnikach zużycia wody i energii,

- wprowadzenie zabudowy na terenach podmiejskich przy zapewnieniu powierzchni jak najmniej zmienionej,
  - dostosowanie kierunków i intensywności produkcji rolnej do warunków przyrodniczych,
  - zapewnienie spójności przestrzennej najcenniejszych przyrodniczo i krajobrazowo obszarów województwa,
  - objęcie ochroną obszarów występowania zasobów wód podziemnych o najwyższej wartości użytkowej, zwłaszcza na terenach pozbawionych od powierzchni warstw nieprzepuszczalnych,
  - regulowanie stosunków wodnych preferujących małą retencję,
  - ograniczenie chemizacji rolnictwa na obszarach cennych przyrodniczo,
  - zalesianie gruntów o niskiej przydatności dla rolnictwa (wyłączonych z produkcji rolnej),
  - wprowadzanie zalesień, zadrzewień i zakrzewień wzdłuż brzegów rzek oraz w zlewniach bezpośrednich jezior narażonych na rolnicze zanieczyszczenia obszarowe,
  - przebudowa drzewostanów zgodnie z warunkami siedliskowymi,
  - eliminacja niekorzystnych skutków lokalizacji obecnych i planowanych obiektów turystycznych na środowisko przyrodnicze,
  - integrowanie działań w ochronie środowiska i w ochronie zdrowia,
  - budowa, rozbudowa i modernizacja infrastruktury technicznej służącej ochronie środowiska.
7. „Strategia rozwoju gminy Żnin na lata 2013-2020”

W projekcie określono wizję rozwoju Gminy Żnin: „Gmina Żnin atrakcyjnym miejscem do zamieszkania, inwestowania i wypoczynku przy wykorzystaniu istniejących walorów środowiskowo-kulturowych”. Wyznaczono dwa priorytety działań:

- 1 Zrównoważyć budżet Gminy
  - 2 Osiągnąć dodatni wskaźnik migracji
8. Program Opieki nad zabytkami Województwa Kujawsko-Pomorskiego na lata 2013-2016 (uchwały Nr XXXIV/601/13 (uchwała Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 20 maja 2013 r.)

Na terenie gminy Żnin występują tylko dwa zabytki wpisane do rejestru zabytków: kościół par. p.w. Narodzenia NMP w Wenecji, 1869-1872, nr rej.: A/1553 z 25.02.2010 oraz wodociągowa wieża ciśnień, komunalna, ul. Mickiewicza 22 a w Żninie, 1901, nr rej.: A/1521 z 26.02.2009.

Nie opracowano powiatowego ani gminnego programu opieki nad zabytkami.

- W programie jako jeden z kierunków działań wskazano ład przestrzenny. Zaproponowano działania: - wspomaganie przedsięwzięć zmierzających do identyfikacji zachowanych najcenniejszych krajobrazów kulturowych województwa;
- wspomaganie przedsięwzięć zmierzających do zachowania i kształtowania ładu przestrzennego z utrzymaniem właściwej ekspozycji obiektów zabytkowych i dostosowywaniem nowej zabudowy do wartości historycznych miejsc.

## **II. OBECNY STAN ŚRODOWISKA Z UWZGLĘDNIENIEM OBSZARÓW OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM**

### **1. Położenie i rzeźba terenu**

Wieś Gorzyce położona jest w zachodniej części gminy Żnin, na północny zachód od miasta Żnin, na zachód od Jeziora Żnińskiego Dużego.

Obszar opracowania położony jest w zasięgu zlodowacenia bałtyckiego. Według podziału fizycznogeograficznego Kondrackiego tereny położone są w mega regionie - Pozaalpejska Europa Środkowa, prowincji Niż Środkowoeuropejski, podprowincji - Pojezierze Południowobałtyckie, makroregionie - Pojezierze Wielkopolskie, mezoregionie – Pojezierze Gnieźnieńskie.

Na mapie geomorfologicznej wg. Krygowskiego teren leży na wysoczyźnie morenowej płaskiej. Gmina Żnin leży w regionie Wysoczyzny Gnieźnieńskiej - subregionie Równiny Żnińskiej.

Rzędne terenu w obszarze opracowania wahają się między 107 m npm w południowej części planu do 103 m npm w północnej części, przy czym nie ma wyraźnych kierunków spadków terenu. Najniżej położona jest środkowa część opracowania.

## 2. Położenie w systemie powiązań przyrodniczych

Miasto Żnin położone jest w rynnicy jezior Żnińskich, która razem z Jeziorami Żędowskimi tworzą wyraźny lokalny korytarz ekologiczny. Stanowią one fragment sieci korytarzy ekologicznych rangi krajowej, łączących się z doliną Noteci (korytarz ekologiczny o znaczeniu międzynarodowym) na północy. Korytarze zapewniają łączność omawianego terenu z obszarami węzłowymi. Wspomniany korytarz, w którym położone jest miasto Żnin łączy Obszar Powidzko-Goplański (12M), Obszar Pojezierza Gnieźnieńskiego (6K) oraz Obszar Puszczy Noteckiej (3K) z doliną Noteci.

Objęty opracowaniem teren położony jest poza zasięgiem obszarów objętych ochroną na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody. W pobliżu obszaru opracowania nie ma położonych obszarów objętych ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

## 3. Warunki gruntowe

Żnin leży na granicy dwóch jednostek geologiczno – tektonicznych, Wału Środkowo – Polskiego i Synklinorium Szczecińsko – Łódzko – Miechowskiego. Budowa geologiczna obu jednostek (pionowe struktury fałdowo – stropowe) wskazuje na aktywność tektoniczną w okresie permu. Najstarsze utwory prekambryjskie i paleozoiczne zalegają tu bardzo głęboko. Na podłożu permsko - mezozoicznym zalegają utwory czwartorzędowe reprezentowane w części stropowej głównie przez iły poznańskie. Utwory czwartorzędowe to osady plejstocenu i holocenu.

Podłoże w granicach opracowania stanowią głównie osady pochodzenia lodowcowego morenowe i glacialne – gliny zwałowe (Szczegółowa mapa geologiczna Polski, arkusz 357 Żnin).

Przez obszar opracowania przebiega hydroizobata wód gruntowych. W północnym fragmencie opracowania wody gruntowe występują płytko, na głębokości 1-2 m ppt. Natomiast na pozostałej części środkowej i południowej obszaru wody zalegają na głębokości 2 - 5 m ppt.

Podłoże stanowią grunty słabo przepuszczalne – gliny i pyły. Natomiast w części najbardziej wysuniętej na wschód części występują grunty organiczne o zmiennej przepuszczalności.

Na mapie hydrogeologicznej Polski opracowanej w skali 1:50 000 (Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy) obszar opracowania leży w jednostce hydrogeologicznej 1cTrI. Dla tej jednostki główny użytkowy poziom wodonośny to poziom trzeciorzędowy o dobrej izolacji. Zasoby dyspozycyjne jednostkowe w tej jednostce wynoszą poniżej 100 m<sup>3</sup>/24h x km<sup>2</sup>.

## 4. Wody

### a) Wody podziemne

Obszar opracowania położony jest w zasięgu Głównego zbiornika Wód Podziemnych nr 143 „Subzbiornik Inowrocław-Gniezno”. Jest to zbiornik wód trzeciorzędowych, o średniej głębokości ujęcia wód - 120 m i szacunkowych zasobach dyspozycyjnych 96000 m<sup>3</sup>/24h. Nie opracowano dla niego dokumentacji hydrograficznej.

Według podziału Polski na 161 Jednolitych Części Wód Podziemnych obowiązujący do 2015 roku obszar opracowania położony jest w JCWP nr 43. Według podziału Polski na 172 Jednolite Części Wód Podziemnych obowiązujący w latach 2016-2021 obszar opracowania także położony jest w JCWP nr 43. Symbol tej części to (Q)-M,(Cr). We wskazanej JCWPd wody w utworach czwartorzędowych

tworzą jeden poziom wodonośny o zróżnicowanym wykształceniu występujący na części obszaru JCWPd. Poziom mioceński występuje na całym obszarze, często mając kontakt hydrauliczny z poziomem czwartorzędowym.

Monitoring wód podziemnych prowadzi się w odniesieniu do jednolitych części wód podziemnych.

Formy monitoringu jednolitych części wód podziemnych:

- 1) monitoring stanu chemicznego;
- 2) monitoring stanu ilościowego.

Rodzaje monitoringu stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych:

- 1) monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych, ustalany na podstawie charakterystyki jednolitych części wód podziemnych i oceny wpływu oddziaływań wynikających z warunków naturalnych i oddziaływań antropogenicznych; prowadzi się dla jednolitych części wód podziemnych, które dostarczają średniorocznie powyżej 100 m<sup>3</sup> na dobę wody przeznaczonej do spożycia;
- 2) monitoring operacyjny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych, ustalany na podstawie charakterystyki jednolitych części wód podziemnych i oceny wpływu oddziaływań wynikających z warunków naturalnych i oddziaływań antropogenicznych oraz monitoringu diagnostycznego; prowadzi się dla jednolitych części wód podziemnych uznanych, na podstawie monitoringu diagnostycznego oraz oceny wpływu oddziaływań, za zagrożone niespełnieniem określonych dla nich celów środowiskowych;
- 3) monitoring badawczy stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych.

Monitoring stanu ilościowego jednolitych części wód podziemnych prowadzi się dla jednolitych części wód podziemnych, które dostarczają średniorocznie powyżej 100 m<sup>3</sup> na dobę wody przeznaczonej do spożycia.

Monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzi się raz w danym roku z następującą częstotliwością:

- 1) co najmniej co 3 lata — dla wód podziemnych o zwierciadle swobodnym;
- 2) co najmniej co 6 lat — dla wód podziemnych o zwierciadle napiętym.

Monitoring operacyjny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzi się z następującą częstotliwością:

- 1) co najmniej 2 razy w roku, z wyłączeniem roku, w którym jest prowadzony monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych — dla wód podziemnych o zwierciadle swobodnym;
- 2) co najmniej raz w roku, z wyłączeniem roku, w którym jest prowadzony monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych — dla wód podziemnych o zwierciadle napiętym.

Zakres i częstotliwość monitoringu badawczego stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych wynikają z uwarunkowań związanych z przyczyną przeprowadzenia monitoringu badawczego i powinny być dostosowane do lokalnych warunków tak, aby jego wyniki dostarczyły informacji o koniecznych działaniach dla osiągnięcia celów środowiskowych lub o szczególnych środkach zaradczych przeciwdziałających skutkom przypadkowego zanieczyszczenia w odniesieniu do tych jednolitych części wód podziemnych, dla których zdecydowano o przeprowadzeniu monitoringu badawczego.

Monitoring stanu ilościowego jednolitych części wód podziemnych w zakresie pomiarów poziomu zwierciadła wody prowadzi się z następującą częstotliwością:

- 1) raz w tygodniu — dla wód podziemnych o zwierciadle swobodnym;
- 2) raz w miesiącu — dla wód podziemnych o zwierciadle napiętym.

Celem monitoringu wód podziemnych jest dostarczenie informacji o stanie chemicznym wód podziemnych, śledzenie jego zmian oraz sygnalizacja zagrożeń w skali kraju, na potrzeby zarządzania zasobami wód podziemnych i oceny skuteczności podejmowanych działań ochronnych.

W Gminie Żnin w ramach monitoringu w 2014 roku zlokalizowane były dwa punkty kontrolne monitoringu krajowego:

- 1) Nr Monbada 1949, zlokalizowany w Dochanowie, wśród gruntów ornych, zwierciadło wód podziemnych napięte, typ ośrodka-porowy; piezometr na głębokości 3m. Wody podziemne w punkcie zaklasyfikowano do klasy końcowej – V. Powodem była wysoka zawartość azotanów.
- 2) Nr Monbada 1961, zlokalizowany w Dochanowie wśród gruntów ornych, zwierciadło wód podziemnych napięte, typ ośrodka-porowy; piezometr na głębokości 20m. Wody podziemne w punkcie zaklasyfikowano do klasy końcowej – II.<sup>25</sup>

#### b) Wody powierzchniowe

Obszar opracowania położony jest w dorzeczu Odry, w zlewni Warty, Noteci, w jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) Gąsawka do wypływu z Jez. Sobiejuskiego (RW60002518836779).

W celu uzyskania dobrego stanu wód, w związku z rosnącą degradacją środowiska widoczną w szczególności w świecie wodnym 23 października 2000 roku podjęto Dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275 z późn. zm.), zwaną Ramową Dyrektywą Wodną (RDW). Nadrzędnym celem Ramowej Dyrektywy Wodnej jest osiągnięcie dobrego stanu wszystkich wód do 2015 roku. Zapisy RDW wprowadzają system planowania gospodarowania wodami w podziale na obszary dorzeczy. Dla potrzeb osiągnięcia dobrego stanu wód opracowuje się plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, które zawierają między innymi podsumowanie zharmonizowanych działań zawartych w programie wodno-środowiskowym kraju. Według RDW podstawowym elementem podziału hydrograficznego obszarów dorzeczy są jednolite części wód. Jednolita część wód oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych, taki jak jezioro, zbiornik, strumień, rzeka lub kanał, część strumienia, rzeki lub kanału, wody przejściowe lub pas wód przybrzeżnych. Jednolite części wód są jednostkami, dla których określa się stan wód. Badania stanu wód powierzchniowych prowadzone są w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Wody powierzchniowe, w tym silnie zmienione i sztuczne jednolite części wód, powinny do tego czasu osiągnąć dobry stan chemiczny, oraz odpowiednio, dobry stan ekologiczny lub dobry potencjał ekologiczny, gdzie:

- stan ekologiczny obowiązuje dla naturalnych jednolitych części wód,
- potencjał ekologiczny dla sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód.

Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych ustalane są zgodnie z zapisami art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Stosowana jest przy tym zasada - jeśli do danej części wód odnosi się więcej niż jeden z celów, ustala się cel najbardziej rygorystyczny.

Monitoring jednolitych części wód powierzchniowych prowadzi się w formie programów obejmujących:

- 1) pomiary objętości i poziomu lub natężenia przepływu wód w zakresie stosownym dla stanu ekologicznego i chemicznego oraz potencjału ekologicznego;
- 2) monitorowanie:
  - a) stanu ekologicznego jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione i trendów jego zmian,
  - b) potencjału ekologicznego sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych i trendów jego zmian,
  - c) stanu chemicznego jednolitych części wód powierzchniowych i trendów jego zmian.
  - d) spełnienia dodatkowych wymagań określonych dla obszarów chronionych,
  - e) długoterminowych trendów zmian stężeń substancji priorytetowych, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie wykazu substancji

<sup>25</sup> Wyniki badań opublikowane na stronie WIOŚ <http://www.wios.bydgoszcz.pl>

priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. Nr 254, poz. 1528), i innych zanieczyszczeń ulegających bioakumulacji.

Rodzaje monitoringów wód powierzchniowych to:

- 1) monitoring diagnostyczny
- 2) monitoring operacyjny
- 3) monitoring badawczy
- 4) monitoring obszarów chronionych

Rzeka Gąsawka między jeziorami Żnińskim Dużym i Żnińskim małym stanowi część Jednolitej Części Wód Powierzchniowych rzecznych „Gąsawka od źródeł do wypływu z jeziora Sobiejuskiego” (PLRW60002518836779). Dla wskazanej JCWP stwierdzono eutrofizację. Rzeka Gąsawka poniżej Jeziora Żnińskiego Dużego badana była w 2004 roku. Oceniono wówczas klasę czystości wód na poziomie klasy V.<sup>26</sup>

## 5. Powietrze

Jakość powietrza atmosferycznego jest wypadkową naturalnych procesów i zjawisk zachodzących w atmosferze oraz emisji substancji związanych z działalnością człowieka. Z powodu wpływu emisji antropogenicznej na środowisko konieczne jest podejmowanie działań zmniejszających presję i niekorzystne zmiany w środowisku. Główny kierunek inicjatyw skierowany jest na redukcję emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z opalania i procesów technologicznych. Ważne są również zadania związane z dbałością o stan dróg i taboru komunikacji publicznej oraz utrzymaniem czystości i pielęgnacji zieleni. Rozkład emisji substancji gazowych i pyłowych do powietrza w znaczącym stopniu odpowiada charakterowi zagospodarowania terenu. Wpływ na jakość powietrza atmosferycznego mają: zanieczyszczenia przemysłowe, zanieczyszczenia wywołane emisją niską oraz zanieczyszczenia komunikacyjne.

Zgodnie z art. 89 Ustawy o ochronie środowiska Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku, dokonuje oceny poziomów substancji w powietrzu w danej strefie za rok poprzedni oraz odrębnie dla każdej substancji dokonuje klasyfikacji stref, w których poziom odpowiednio:

- 1) przekracza poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji;
- 2) mieści się pomiędzy poziomem dopuszczalnym a poziomem dopuszczalnym powiększonym o margines tolerancji;
- 3) nie przekracza poziomu dopuszczalnego;
- 4) przekracza poziom docelowy;
- 5) nie przekracza poziomu docelowego;
- 6) przekracza poziom celu długoterminowego;
- 7) nie przekracza poziomu celu długoterminowego.

W roku 2015 Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska przygotował roczną ocenę jakości powietrza dotyczącą 2014 r. Rejon opracowania wchodzi w skład strefy kujawsko-pomorskiej(kod PLO404).

Strefę kujawsko-pomorską zaliczono do poniższych klas :

Zanieczyszczenia	Ocena pod kątem ochrony zdrowia	Ocena pod kątem ochrony roślin
Dwutlenek azotu NO <sub>2</sub>	A	
Tlenek azotu NO <sub>x</sub>		A
Dwutlenek siarki SO <sub>2</sub>	A	A
Benzen C <sub>6</sub> H <sub>6</sub>	A	
Ołów Pb	A	

<sup>26</sup> Wyniki badań opublikowane na stronie WIOŚ <http://www.wios.bydgoszcz.pl>

Arsen As	A	
Nikiel Ni	A	
Kadm Cd	A	
Benzo(a)piren B(a)P	C	
Pył PM10	C	
Pył PM2,5	A/A1	
Ozon O <sub>3</sub>	A/D2	A/D2
Tlenek węgla CO	A	

- klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;
- klasy B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe,
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

Względem poprzednich lat nastąpiła poprawa jakości powietrza w zakresie poziomu ozonu gdzie klasa zmieniła się z C na A zarówno pod kątem ochrony ludzi jak i ochrony roślin. Poziomy pozostałych substancji nie zmieniły klasy. Nadal w strefie kujawsko-pomorskiej największym problemem jest poziom Benzo(a)pirenu B(a)P i pyłu PM10.

Pył PM10 składa się z mieszaniny cząstek zawieszonych w powietrzu, będących mieszaniną substancji organicznych i nieorganicznych. Pył zawieszony może zawierać substancje toksyczne takie jak wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (np. benzo/a/piren), metale ciężkie oraz dioksyny i furany. Pył PM10 zawiera cząstki o średnicy mniejszej niż 10 mikrometrów, które mogą docierać do górnych dróg oddechowych i płuc. Poziom dopuszczalny dla stężenia średniodobowego wynosi 50 µg/m<sup>3</sup> i może być przekraczany nie więcej niż 35 dni w ciągu roku. Poziom dopuszczalny dla stężenia średniorocznego wynosi 40 µg/m<sup>3</sup>, a poziom alarmowy 200 µg/m<sup>3</sup>. Największą emisję pyłów powoduje spalanie węgla w starych i często źle wyregulowanych kotłach i piecach domowych oraz w dużych miastach komunikacja. Spalanie odpadów w tych kotłach, które choć jest nielegalne i powoduje poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, jest praktykowane przez niektórych mieszkańców. Emisja pyłów powodowana jest również przez przemysł, szczególnie energetyczny, chemiczny, wydobywczy i metalurgiczny, ale ze względu na wysokość emitorów oraz obowiązujące przepisy prawne regulujące dopuszczalne wartości emisji, źródła te mają zwykle dużo mniejszy wpływ na jakość powietrza. Pyły o średnicy poniżej 10 mikrometrów absorbowane są w górnych drogach oddechowych i oskrzelach. Inhalowane do płuc mogą powodować różne reakcje ze strony ustroju np. kaszel, trudności z oddychaniem i zadyszkę, szczególnie w czasie wysiłku fizycznego. Przyczyniają się do zwiększenia zagrożenia infekcjami układu oddechowego oraz występowania zaostrzeń objawów chorób alergicznych np. astmy, kataru siennego i zapalenia spojówek. Nasilenie objawów zależy w dużym stopniu od stężenia pyłu w powietrzu, czasu ekspozycji, dodatkowego narażenia na czynniki pochodzenia środowiskowego oraz zwiększonej podatności osobniczej. Drobne frakcje pyłów mogą przenikać do krwioobiegu, a dłuższe narażenie na wysokie stężenia pyłu może mieć istotny wpływ na przebieg chorób serca (nadciśnienie, zawał) lub nawet zwiększać ryzyko zachorowania na choroby nowotworowe, szczególnie płuc. Nowe dane świadczą o ujemnym wpływie inhalowanego pyłu na zdrowie kobiet ciężarnych oraz rozwijającego się płodu (niski ciężar urodzeniowy, wady wrodzone, powikłania przebiegu ciąży).

Kontenerowa stacjonarna stacja pomiarowa jakości powietrza w miejscowości Żnin zlokalizowana jest przy ulicy Potockiego 1 we wschodniej części miasta na południe od Jeziora Dużego Żnińskiego, w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowań. Na północ od stacji przebiega droga wojewódzka nr 251, natomiast na zachód od stacji w odległości ok. 1-1,5 km droga krajowa nr 5.

28 stycznia 2013 roku Sejmik Województwa Kujawsko-Pomorskiego przyjął „Program ochrony powietrza dla strefy kujawsko-pomorskiej ze względu na przekroczenie poziomów dopuszczalnych dla pyłu PM10 i benzenu oraz poziomu docelowego dla arsenu i ozonu.” (Uchwała Nr XXX/537/13 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego). W programie napisano, że strefie kujawsko-pomorskiej konieczna jest redukcja emisji pyłu zawieszonego PM10, w celu dotrzymania wielkości dopuszczalnych. Przekroczenia stwierdzono na obszarze : Grudziądz, powiatu inowrocławskiego, bydgoskiego, nakielskiego i brodnickiego. W przypadku arsenu i benzenu nie stwierdzono w modelowaniu przekroczeń odpowiednio poziomu docelowego i dopuszczalnego na terenie strefy. W programie wskazano działania zmierzające do ograniczenia zanieczyszczenia powietrza. Aby ograniczyć emisję ze źródeł powierzchniowych konieczne jest wprowadzenie zmian w zakresie sposobu ogrzewania czy to w budynkach użyteczności publicznej czy zabudowie jedno- lub wielorodzinnej na terenie strefy. Ograniczenie emisji z tych źródeł można osiągnąć poprzez:

- zmniejszenie zapotrzebowania na energię cieplną poprzez termomodernizację budynków, wymianę stolarki okiennej i drzwiowej,
- podłączenia do lokalnych sieci ciepłych,
- wymianę dotychczasowych kotłów węglowych na nowe o wyższej sprawności, lub zastąpienie ich kotłami opalanymi gazem ziemnym lub olejem opałowym, albo zastosowanie ogrzewanie elektrycznego.

Ograniczenie emisji liniowej jest osiągnięte poprzez szereg działań m.in. modernizację stanu dróg, czy poprawę stanu technicznego pojazdów poruszających się po drogach. Poprawa stanu dróg wpłynie bezpośrednio na zmniejszenie wielkości unosu pyłu (tzw. emisję wtórną) z powierzchni drogi. Dodatkowo, aby ograniczyć emisję komunikacyjną, można wyprowadzić ruch tranzytowy z centrów miast na obwodnice, lub poza tereny zabudowane.

Na zlecenie Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego opracowany jest obecnie projekt „Planu Planu Działań Krótkoterminowych dla stref Województwa Kujawsko-Pomorskiego ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia wartości docelowych benzo(a)pirenu.”

Program jako główne kierunki działań krótkoterminowych w strefach Województwa Kujawsko-Pomorskiego wskazano:

- Informację o ryzyku przekroczenia poziomu docelowego i/lub informację o przekroczeniu poziomu docelowego benzo(a)pirenu w powietrzu
- Zakaz palenia odpadów biogenych (liści, gałęzi, trawy) w ogrodach i na terenach zieleni miejskiej
- Ograniczenie palenia w kominkach
- Ogrzewanie mieszkań lepszym jakościowo paliwem
- Korzystanie z komunikacji miejskiej zamiast komunikacji indywidualnej
- Korzystanie z alternatywnych sposobów przemieszczania się na krótkich odcinkach (rower, pieszo)
- Zintensyfikowanie kontroli związanych z przestrzeganiem zakazu spalania odpadów w paleniskach domowych

W programie jako źródło przekroczeń poziomu docelowego benzo(a)pirenu w powietrzu w strefie kujawsko-pomorskiej wskazano: emisję komunikacyjną, emisję pochodząca od ogrzewania indywidualnego.



## 6. Klimat

Według regionalizacji klimatycznej R. Gumińskiego Żnin leży w tzw. „dzielnicy środkowej” – VIII. Jest to obszar o najmniejszym w Polsce opadzie rocznym (poniżej 550 mm). Liczba dni mroźnych wynosi od 30 do 50, a dni z przymrozkami od 100 do 110; czas zalegania pokrywy śnieżnej wynosi od 38 do 60 dni. Okres wegetacyjny trwa od 200 do 220 dni. Żnin leży w zachodniej – cieplejszej części tej dzielnicy. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi 7,5 °C, najcieplejszym miesiącem jest lipiec ze średnią temperaturą 17,7 °C, najzimniejszy luty ze średnią temperaturą (-3,2) °C.

Wilgotność względna powietrza kształtuje się podobnie jak na obszarze całego kraju; wartości najwyższe notuje się w okresie od października do stycznia (84-88%), minimum przypada na czerwiec i lipiec (72-74%). Jeśli chodzi o zachmurzenie, to najwyższe wartości notuje się również w okresie jesienno – zimowym, a najniższe we wrześniu i czerwcu.

Podobnie jak na terenie całego kraju przeważają wiatry zachodnie. Udział wiatru z sektora zachodniego (NW-SW) wynosi około 50 %. Najrzadziej występują wiatry północne i północno – wschodnie (poniżej 15%). Prędkości wiatrów są zróżnicowane, największe charakteryzują wiatry zachodnie, najmniejsze wiatry południowo – wschodnie i wschodnie.

Obszar opracowania położony jest na terenie wysoczyzny. Charakteryzuje się ona wyrównanymi warunkami termicznymi, równomiernym nasłonecznieniem, małą wilgotnością i korzystną wymianą powietrza.

## 7. Hałas

Akustyczne standardy jakości środowiska określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r, poz. 112). Dla klas terenu wyróżnionych ze względu na sposób zagospodarowania i pełnione funkcje podano dopuszczalny równoważny poziom hałasu  $L_{AeqD}$  w porze dziennej (6:00–22:00) i  $L_{AeqN}$  w porze nocnej (22:00–6:00) oraz dopuszczalne wartości wskaźników długookresowych  $L_{DWN}$  i  $L_N$  dla poszczególnych rodzajów źródeł hałasu i określonych przedziałów czasu. Podstawą określenia dopuszczalnej wartości poziomu równoważnego hałasu dla danego terenu jest zaklasyfikowanie go do określonej kategorii, o wyborze której decyduje sposób zagospodarowania. Dla hałasów drogowych i kolejowych dopuszczalne wartości poziomów hałasu wynoszą w porze dziennej – w zależności od funkcji terenu – od 50 do 68 dB, w porze nocnej 45–60 dB. Wartości te są wymagane zarówno w przypadku wskaźników oceny hałasu stosowanych w polityce długookresowej (poziom dzienno-wieczorno-nocny  $L_{DWN}$  i długookresowy poziom nocny  $L_N$ ), jak również w odniesieniu do jednej doby (poziom równoważny hałasu  $L_{AeqD}$  dla pory dnia i poziom równoważny hałasu  $L_{AeqN}$  dla pory nocy). Spełnienie wymogów rozporządzenia nie gwarantuje mieszkańcom warunków, w których nie występuje uciążliwe oddziaływanie hałasu. Przyjęte standardy stanowią kompromis pomiędzy oczekiwaniami i realnymi możliwościami ograniczania hałasów komunikacyjnych.

W planie wyznaczono tereny RM - zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych i MN/U – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług.

Dla terenów takich obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy zagrodowej:

1. Wskaźniki, które mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby
  - $L_{AeqD}$  przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom 65 dB,
  - $L_{AeqN}$  przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom 56 dB,
2. Wskaźniki, które mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem
  - $L_{DWN}$  przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku 68 dB,
  - $L_N$  przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy 59 dB.

Dla terenów mieszkaniowo-usługowych obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych:

3. Wskaźniki, które mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby
  - $L_{AeqD}$  przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom 65 dB,
  - $L_{AeqN}$  przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom 56 dB,
4. Wskaźniki, które mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem
  - $L_{DWN}$  przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku 68 dB,
  - $L_N$  przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy 59 dB.

Obszar opracowania leży poza zasięgiem uciążliwości układu dróg krajowych i wojewódzkich.

24 lutego 2014 roku Sejmik Województwa Kujawsko-Pomorskiego przyjął projekt uchwały w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem (Uchwała nr XLVI/741/14). „Program ochrony środowiska przed hałasem wraz z prognozą oddziaływania na środowisko dla terenów poza aglomeracjami położonymi wzdłuż dróg krajowych o ruchu powyżej 3 000 000 pojazdów rocznie na terenie województwa kujawsko-pomorskiego, których eksploatacja spowodowała negatywne oddziaływanie akustyczne tj. przekroczone zostały dopuszczalne poziomy hałasu, określone wskaźnikami  $L_{DWN}$ ,  $L_N$ .” Na terenie Żnina programem objęto tereny wzdłuż drogi krajowej nr 5 od przejazdu kolejowego na północ. Są to tereny położone w znacznym oddaleniu od obszaru opracowania.

Nie przewiduje się powstawania na terenie objętym projektem planu występowania innych źródeł hałasu.

## 8. Promieniowanie elektromagnetyczne

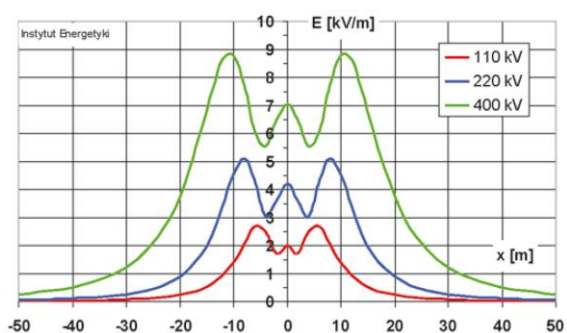
Pole elektromagnetyczne to pole elektryczne, magnetyczne i elektromagnetyczne o częstotliwości od 0 Hz do 300GHz. Z uwagi na sposób oddziaływania promieniowania na materię widmo promieniowania elektromagnetycznego można podzielić na promieniowanie jonizujące i niejonizujące. Wokół linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia pojawiają się promieniowanie niejonizujące. Nadmierne dawki takiego promieniowania działają szkodliwie na człowieka i inne organizmy żywe. Pole elektromagnetyczne wpływa niekorzystnie na warunki bytowania człowieka oraz na przebieg procesów życiowych. Może powodować wystąpienie zaburzeń funkcji ośrodkowego układu nerwowego, układów: rozrodczego, hormonalnego, krwionośnego oraz narząd słuchu i wzroku. U roślin powoduje opóźniony wzrost i zmiany w budowie zewnętrznej, u zwierząt zaburzenia neurologiczne, nieprawidłowości w funkcjonowaniu układu krążenia, zakłócenia wzrostu. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku reguluje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. Dopuszczalne poziomy pól elektroenergetycznych w środowisku zróżnicowano dla: terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla ludności. Wartość dopuszczalna dla miejsc dostępnych dla ludności wynosi 10 kV/m, natomiast dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową 1 kV/m. Dopuszczalna wartość składowej elektrycznej dla pola o częstotliwości od 3 do 300 MHz wynosi 7 V/m dla miejsc dostępnych dla ludzi.

Do podstawowych źródeł stałych, wolno- i szybkozmiennych pól elektromagnetycznych należą:

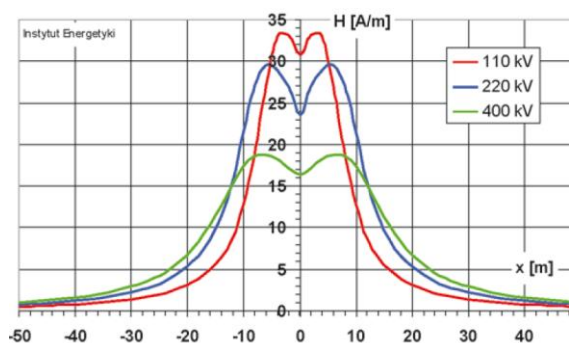
- przewody linii elektryczne wysokiego, średniego i niskiego napięcia prądu stałego i zmiennego;
- przewody prądu stałego i zmiennego trakcji elektrycznej tramwajów i pociągów;
- stacje transformatorowe;
- maszyny i urządzenia zasilane prądem stałym i zmiennym 50/60 Hz;
- magnesy stałe, elektromagnesy, magnesice, iskrowniki;

Z punktu widzenia ochrony środowiska istotne znaczenie mają urządzenia radiokomunikacji rozsiewczej: stacje nadawcze radiowe i telewizyjne oraz telefonii komórkowej. Emitują one do

Środowiska fale elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości w postaci radiofal o częstotliwości od 0,1–300 MHz i mikrofal od 300 do 300 000 MHz.



Przykładowy rozkład pola elektrycznego w otoczeniu linii wysokiego napięcia.



Przykładowy rozkład pola magnetycznego w otoczeniu linii wysokiego napięcia.

Podstawowe zasady ochrony środowiska przed polami elektromagnetycznymi zostały określone w art. 121 ustawy z dnia 24 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. Źródłami pola elektromagnetycznego powodującego przekroczenie wartości dopuszczalnych mogą być linie elektroenergetyczne jeśli ich napięcie znamionowe jest równe bądź wyższe niż 110 kV. W granicach planu oraz w bliskim sąsiedztwie nie jest zlokalizowana linia elektroenergetyczna o takim napięciu.

W kilku poprzednich latach, w tym w 2014 roku Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy w ramach Monitoringu Promieniowania Elektromagnetycznego zlokalizował jeden z punktów kontrolnych w mieście Żninie. Punkt zlokalizowany był przy ulicy Sienkiewicza (w odległości ok. 10 km od obszaru opracowania). Ostatnie badanie (2014 r.) wykazało promieniowanie na poziomie  $0,29 \text{ V/m}^2$ , 10 razy mniej niż dopuszczalna norma.

Do źródeł promieniowania elektromagnetycznego wielkiej częstotliwości (powyżej 100 kHz) zaliczono urządzenia radiokomunikacyjne i radiolokacyjne – stacje bazowe telefonii komórkowej. Natomiast wśród źródeł o częstotliwości 50 Hz wyróżniono urządzenia przemysłowe, wykorzystywane w gospodarstwach domowych oraz systemy przesyłowe energii elektrycznej. Z punktu widzenia ochrony środowiska największe znaczenie mają stacje nadawcze radiofonii oraz telefonii komórkowej ponieważ emitują do środowiska fale elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości w postaci: radiofal o częstotliwości od 0,1 do 300 MHz oraz mikrofal od 300 do 300 000 MHz. Najbliższe obszarowi opracowania stacje bazowe telefonii komórkowej zlokalizowane są w znacznej odległości (1,3 km) na północny-zachód, na wieży kościoła pw. Św. Floriana w Żninie.

## 9. Roślinność i zwierzęta

Teren objęty planem położony jest na terenach nizinnych, pojezierzy o małym udziale lasów, z przeważającymi terenami rolniczymi. Na północny wschód oraz na zachód od terenu objętego planem znajdują się zwarte tereny leśne.

Na „Mapie potencjalnej roślinności naturalnej i regionalizacji geobotanicznej Polski opracowanej przez Jana Marka Matuszkiewicza (Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, 2009 r.) obszar opracowania położony jest w dziale Brandenbursko-Wielkopolskim, krainie Środkowowielkopolskiej, okręgu Pojezierza Gnieźnieńskiego, podokręgu Żnińskim. Na obszarze opracowania powinien dominować niżowy łęg wiązowo-dębowy (*Ficario-Ulmetum chrysosplenietosum*). Ten typ lasów związany jest między innymi z siedliskami pozostającymi pod wpływem okresowych sptywów wód powierzchniowych albo ruchomych wód gruntowych. Typ siedliska dla potrzeb badawczych obszarów Natura 2000 zostało oznaczone symbolem 91F0-wiązowo-jesionowy łęg śledziennicowy. Drzewostan siedliska budowany jest z dębów, wiązów, jesionów. Reprezentatywne gatunki dla tego siedliska to: Jesion wyniosły *Fraxinus excelsior*, wiąz polny *Ulmus minor*, wiąz szypułkowy *Ulmus laevis*, dąb szypułkowy *Quercus robur*, olsza czarna *Alnus glutinosa*, śledziennica skrętolistna *Chrysosplenium*

*alternifolium*, kopytnik pospolity *Asarum europaeum*, gwiazdnica gajowa *Stellaria nemorum*, szczyr trwały *Mercurialis perennis*, ziarnopłon wiosenny *Ficaria verna*, zawilec żółty *Anemone ranunculoides*, czyściec leśny *Stachys sylvatica*, kostrzewa olbrzymia *Festuca gigantea*, piżmaczek wiosenny *Adoxa moschatellina*, merzyk fałdowany *Plagiomnium undulatum*. Runo jest budowane przez eutroficzne gatunki lasowe i zazwyczaj nie zawiera w swoim składzie gatunków bagiennych.

Teren opracowania jest od wielu lat użytkowany przez człowieka rolniczo. Istnieją tu pola uprawne i tereny łąk i pastwisk. Północną granicą opracowania jest rów melioracyjny, a na jednej z działek występuje niewielki zbiornik wodny. Na tym terenie nie ma większych skupisk roślinności wysokiej, jedynie na pewnych odcinkach wzdłuż rowu można zaobserwować roślinność wyższą. Brak tu terenów o charakterze naturalnym, ukształtowanych w sposób naturalny bez ingerencji człowieka (wg Corine Land Cover).

Na obszarze opracowania dokonano dwóch wizji terenu w październiku oraz w grudniu 2015 r. W granicach opracowania ani w jego otoczeniu nie stwierdzono występowania gatunków roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409), w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. z 2014 r., poz. 1408), w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. z 2014 r., poz. 348). Nie stwierdzono również występowania gatunków i siedlisk z załącznika IV Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L. 206 z 22.07.1992, str.7), ani gatunków zagrożonych wyginięciem zamieszczonych na czerwonej liście.

### III. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Środowisko przyrodnicze na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego jest narażone na degradację w wyniku działania różnego rodzaju czynników o charakterze lokalnym oraz ogólnym. Na danym obszarze występują problemy związane z wytwarzaniem odpadów oraz ryzykiem zanieczyszczenia gleb i wód podziemnych substancjami wykorzystywanymi w rolnictwie.

W projekcie planu uwzględniono wyżej wymieniony istniejący problem ochrony środowiska na danym obszarze i zaproponowano rozwiązanie:

- dopuszczenie lokalizacji inwestycji związanych z gospodarką rolną i hodowlaną mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli ich uciążliwość zamknie się w granicy terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny; zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- gospodarowanie nawozami naturalnymi, w tym zastosowanie płyt gnojowych i zbiorników przy magazynowaniu płynnych i stałych odchodów zwierzęcych oraz w pomieszczeniach inwentarskich w sposób zabezpieczający przed przenikaniem wycieków do gruntu i wód, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- na terenie **RM**:
  - a) w obszarze wyznaczonej na rysunku planu projektowanej strefy zadrzewień śródpolnych i krajobrazowych na styku z terenem MN/U lokalizację zieleni izolacyjnej,
  - b) w przypadku lokalizacji przepompowni ścieków, nakaz lokalizacji zieleni izolacyjnej wzdłuż ogrodzenia działki przepompowni.

#### IV. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTALONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM

Do dokumentów rangi międzynarodowej, formułujących cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia omawianego projektu zmiany planu, zaliczyć można:

- Ramową konwencję ONZ w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro z 1992 r.,
- Dyrektywa Rady Europejskiej 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej Dyrektywą Rady 97/11/WE i Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE (zwanej dalej „dyrektywą 85/337”);
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (zwanej dalej „dyrektywą 2001/42/WE”).

W wymienionych dokumentach priorytetowe działania związane są m. in. z: oceną wpływu przedsięwzięć na środowisko, przeciwdziałaniem zmianom klimatu, ograniczeniem wpływu zanieczyszczenia powietrza na zdrowie, oraz lepszym wykorzystaniem zasobów naturalnych.

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe:

- Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016,
- zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r.,
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020),

Dokumenty te wskazują konieczność zapewnienia przez Rzeczypospolitą Polską ochrony środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju oraz zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom. Należy przez to rozumieć rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016 stanowi załącznik do uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009 r. w sprawie przyjęcia dokumentu „Polityka ...”, (M.P. Nr 34, poz. 501). Cele szczegółowe polityki ekologicznej państwa ujęto w dwóch grupach: w sferze racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych i w zakresie jakości środowiska. Wśród nich, w kontekście zakresu ustaleń projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz planów zagospodarowania przestrzennego, wymienić należy m.in.: racjonalizację użytkowania wody, ochronę gleb, wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, gospodarowanie odpadami, jakość wód, jakość powietrza, przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę przed hałasem i promieniowaniem, ochronę różnorodności biologicznej i krajobrazowej.

Dokument określa działania do wykonania w perspektywie do 2016 w odniesieniu do:

1. ochrony zasobów naturalnych, dziedzictwa przyrodniczego i racjonalnego użytkowania zasobów przyrody,
2. zrównoważonego wykorzystanie surowców, materiałów, wody i energii,
3. dalszej poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego,
4. przeciwdziałania zmianom klimatu,
5. kierunków działań systemowych.

W ww. dokumentach zawarto wskazania dotyczące stworzenia spójnego wewnątrznie systemu prawa ochrony środowiska dostosowanego do wymagań unijnych. Koniecznym jest poddawanie dokumentów programowych (planów, strategii, polityk, itp.) ocenie ekologicznej skuteczności lub ocenie oddziaływania na środowisko (w formie strategicznych ocen oddziaływania na środowisko),

ocenie efektywności kosztowej, konsultacjom społecznym i ocenie zgodności z wymogami Unii Europejskiej.

W zakresie celów i zadań systemowych położony jest nacisk na ekologizację planowania przestrzennego i użytkowania terenu, w tym konieczność włączenia zagadnień ochrony środowiska do prac i treści studiów uwarunkowań i planów miejscowych.

W październiku 2013 r. Ministerstwo Środowiska opublikowało „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA 2020). Wyniki badań naukowych jednoznacznie wskazują, że zjawiska powodowane przez zmiany klimatu stanowią zagrożenie dla społecznego i gospodarczego rozwoju wielu krajów na świecie, w tym także dla Polski. Wynikiem zmian klimatycznych są bowiem ekstremalne zjawiska pogodowe (nawalne deszcze, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp. Na przestrzeni lat 2001 – 2010 przyniosły one w polskiej gospodarce straty na poziomie 54 mld zł. Przewiduje się, że zjawiska te będą występowały coraz częściej i intensywniej oraz będą się rozprzestrzeniać na więcej obszarów, zatem koszty strat będą również rosły. Opracowany dokument SPA 2020 wyróżnia wrażliwe na zmiany klimatu sektory, do których należą m.in.: gospodarka wodna, różnorodność biologiczna i obszary chronione, gospodarka przestrzenna i obszary zurbanizowane oraz zdrowie. W dokumencie wyróżniono cele działań:

Celem głównym jest „Zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu>”

- 1) Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska.
- 2) Skuteczna adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich.
- 3) Rozwój transportu w warunkach zmian klimatu
- 4) Zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu
- 5) Stymulowanie innowacji sprzyjających adaptacji do zmian klimatu.
- 6) Kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu.

WW. celom przyporządkowane zostały kierunki działań, ustalono wskaźniki monitoringu i oceny realizacji oraz źródła finansowania.

W zakresie kierunków działań odnoszących się do ustaleń planów miejscowych i studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wymienić należy:

1. Zreformowanie struktur gospodarki wodnej dla ochrony przed powodzią, suszą i deficytem wody,
2. Uwzględnienie wzrostu poziomu morza w strefie przybrzeżnej w planach inwestycyjnych,
3. Dostosowanie sektora energetycznego (alternatywne możliwości produkcji energii, awaryjne źródła energii i chłodzenia, uwzględnienie ekstremalnych sytuacji pogodowych przy projektowaniu sieci, rozwój OZE).
4. Ochrona bioróżnorodności biologicznej (plany ochrony) i rozwijanie gospodarki leśnej, ochrona gruntów rolnych i leśnych itd..
5. Opracowanie zasad zabudowy obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, obszarów chronionych, obszarów zieleni w miastach, pasa nadbrzeża oraz budynków użyteczności publicznej.
6. Ograniczenia w budownictwie powszechnym chroniące przed zalaniem budynków podpiwniczonych, wprowadzenie zasad bezpiecznego inwestowania na klifach.
7. Działania zabezpieczające przed osuwiskami.
8. Uwzględnienie w planach miejscowych w miastach konieczności zwiększenia obszarów zieleni i wodnych, korytarzy wentylacyjnych oraz dopuszczalnego preferowanego sposobu ogrzewania budynków.
9. Rewitalizacja przyrodnicza, w tym przywracanie zdegradowanym terenom zieleni i zbiornikom wodnym ich pierwotnych funkcji, ze szczególnym uwzględnieniem małej retencji w miastach. Wymiana szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne.

Ustanowione na poziomach międzynarodowym i krajowym cele polityki ekologicznej znalazły odzwierciedlenie w dokumentach strategicznych na poziomie regionalnym (Program Ochrony Środowiska dla województwa kujawsko-pomorskiego, Plan gospodarki odpadami dla województwa kujawsko-pomorskiego). Podstawowym celem polityki ekologicznej na obszarze województwa kujawsko-pomorskiego jest poprawa stanu środowiska i racjonalne gospodarowanie zasobami przyrodniczymi zgodnie ze sformułowaną w Konstytucji RP i przyjętą w Polityce ekologicznej państwa zasadą zrównoważonego rozwoju. Minimalizacja lub likwidacja zidentyfikowanych problemów przebiegać będzie poprzez realizację następujących priorytetów:

- Poprawa jakości wód;
- Poprawa jakości powietrza atmosferycznego i ochrona klimatu;
- Poprawa klimatu akustycznego;
- Ochrona przed polami elektromagnetycznymi;
- Ochrona przed poważnymi awariami i poważnymi awariami przemysłowymi.
- Zarządzanie środowiskiem w aspekcie ochrony zdrowia.
- zapobieganie i minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów oraz ograniczenia ich właściwości niebezpiecznych,
- odzyskiwanie surowców i ponowne wykorzystywanie odpadów, wykorzystanie właściwości materiałowych i energetycznych odpadów,
- unieszkodliwianie poprzez składowanie tylko w przypadku gdy odpadów nie można poddać procesom odzysku.

Z punktu widzenia projektowanego dokumentu planu miejscowego najistotniejsze cele ochrony środowiska ustalone na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym to gospodarowanie odpadami, ochrona jakości wód i powietrza, przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochrona przed polami elektromagnetycznymi i hałasem.

W zapisach planu ww. cele ochrony środowiska są realizowane w następujących ustaleniach:

- ustalenie przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenów, w szczególności precyzyjne określenie współczynników zabudowy (powierzchni zabudowy i wysokości budynków oraz min. powierzchni biologicznie czynnej),
- zachowanie gruntów rolnych na terenie planu poprzez ustalenie przeznaczenia pod tereny R,
- zachowanie wysokiego udziału powierzchni terenu biologicznie czynnej,
- ustalenie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku dla terenów RM i MN/U, określonych w przepisach odrębnych,
- ustalenie właściwego wyposażenia obszaru w infrastrukturę techniczną wodno-ściekową oraz uregulowaniu zagadnień gospodarki odpadami,
- uwzględnienie w zagospodarowaniu terenów ich położenia w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 143 „Subzbiornik Inowrocław- Gniezno” w zakresie ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- zagospodarowanie zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenu,
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- gospodarowanie nawozami naturalnymi, w tym zastosowanie płyt gnojowych i zbiorników przy magazynowaniu płynnych i stałych odchodów zwierzęcych oraz w

pomieszczeniach inwentarskich w sposób zabezpieczający przed przenikaniem wycieków do gruntu i wód, zgodnie z przepisami odrębnymi;

- stosowanie indywidualnych systemów grzewczych, w których będą wykorzystywane paliwa płynne, gazowe lub stałe charakteryzujące się niskimi wskaźnikami emisji, energia elektryczna lub energia odnawialna, w tym z biomasy; zakaz stosowania paliw węglowych w nowoprojektowanych budynkach.

## **V. OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU miejscowego planu NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA**

Oddziaływanie ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego potencjalnie może być związane z wpływem ich realizacji na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Oddziaływania te mogą mieć charakter:

- bezpośredni – mogą one powstawać bezpośrednio w związku z realizacją oraz funkcjonowaniem inwestycji,
- pośredni lub wtórny – mogą one występować jako wpływ innego bezpośredniego oddziaływania (wpływ drugiego, trzeciego stopnia w zależności od tego jaka jest przyczyna powstania),
- skumulowany – mogą one przejawiać się jako suma skutków realizacji różnych rodzajów inwestycji rozpatrywanych łącznie, także sumarycznie z oddziaływaniem istniejących już wcześniej przedsięwzięć,
- krótkoterminowe i chwilowe – najczęściej oddziaływania te powstają w związku z bezpośrednim momentem realizacji przedsięwzięcia, niekiedy także w krótkim okresie jego późniejszego funkcjonowania,
- średnioterminowe – wiążą się one zarówno z okresem realizacji inwestycji, jej rozruchem, jak również z chwilą jej całkowitego wdrożenia,
- długoterminowe i stałe – których konsekwencje są widoczne lub odczuwalne bezpośrednio lub pośrednio, trwale i nieprzerwanie, bezustannie po wystąpieniu oddziaływania.

Należy również zaznaczyć, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie stanowi docelowego obrazu zagospodarowania terenu. Traktowanie analizowanego dokumentu wyłącznie jako zbioru zasad i wytycznych, a nie docelowego obrazu jego zagospodarowania, znacznie ogranicza możliwości wymiarowania prognozowanych zjawisk. Możliwe są do przewidzenia tylko kierunki zjawisk, które potencjalnie będą zachodziły w środowisku w wyniku realizacji projektu planu.

Poniżej przedstawiono najistotniejsze oddziaływania ustaleń projektu zmiany planu zagospodarowania przestrzennego na najważniejsze elementy środowiska.

### **1. Różnorodność biologiczna, fauna i flora, formy ochrony przyrody**

Jednym z podstawowych celów ustawy o ochronie przyrody jest zachowanie bioróżnorodności. Różnorodność biologiczna analizowanego terenu zostanie naruszona głównie na obszarach przeznaczonych pod zabudowę, a dotychczas niezagospodarowanych, jednakże obszary te charakteryzują się już znacznym przekształceniem i są już zabudowane. Wizja lokalna terenu



wykazała, iż występująca szata roślinna nie wyróżnia się występowaniem rzadkich, wiekowych czy zagrożonych gatunków drzew i krzewów.

Tereny objęte planem są już w dużym stopniu przekształcone. Od lat teren użytkowany jest w większości pod uprawy i łąki

Zmiana sposobu zagospodarowania części nie zainwestowanego terenu, spowoduje w okresie prac budowlanych przy budowie budynków, nawierzchni utwardzonych i innych obiektów infrastruktury wypłoszenie polnych zwierząt i gryzoni, żyjących w stanie dzikim przy środowiskach ludzkich. Występujące na omawianym terenie zwierzęta i ptaki przyzwyczyły się do życia w sąsiedztwie miasta.

Ochronę przyrody należy realizować poprzez działania związane z właściwą organizacją i technologią prowadzenia robót budowlanych, w tym ograniczeniem uciążliwości na tereny sąsiednie (szczególnie w odniesieniu do istniejących w sąsiedztwie siedlisk i zadrzewień), właściwym zabezpieczeniem terenu budowy, a w szczególności:

- podczas prac budowlanych, nie zniszczyć roślinności znajdującej się poza terenem objętym inwestycją;
- zaplecze budowy należy lokalizować poza stwierdzonymi miejscami bytowania zwierząt;
- wycinkę drzew i krzewów należy przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków tj. poza okresem od 1 marca do 31 sierpnia;
- ograniczyć do minimum wycinkę drzew, usuwanie zadrzewień i krzewów, zwłaszcza starych drzew dziuplastych;
- w celu zrekompensowania strat spowodowanych wycinką, należy przewidzieć nowe nasadzenia zieleni, wykorzystując głównie gatunki rodzimego pochodzenia oraz charakterystyczne dla miejscowych warunków siedliskowych, o odpowiednim ulistnieniu, wysokości i pokroju;
- na etapie prowadzenia robót, w przypadku stwierdzenia kolizji ze stanowiskami roślin objętymi ochroną ścisłą, konieczne jest uzyskanie zgody (na zniszczenie lub przeniesienie siedliska) Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, a ze stanowiskami roślin objętymi ochroną częściową, konieczne jest uzyskanie zgody Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska;
- należy stosować technologię o jak najmniejszej uciążliwości akustycznej, głośne prace budowlane tylko prowadzić w porze dziennej;
- zaniechać wszelkich działań mogących doprowadzić do zaburzeń reżimu hydrologicznego i hydrogeologicznego obszaru objętego opracowaniem, a w szczególności wykluczyć prace prowadzące do odwodnień i likwidacji zbiorników śródpolnych, torfowisk, zastoisk wodnych i obszarów bagiennych.

Planowane inwestycje, które będzie można zrealizować w oparciu o projekt planu nie stanowią zagrożenia i nie są sprzeczne z zasadami ochrony przyrody. W obrębie obszaru opracowania zachowaniu bioróżnorodności służą następujące ustalenia planu:

- zagospodarowanie zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenu,
- zachowanie odpowiedniego udziału powierzchni terenu biologicznie czynnej w zagospodarowaniu poszczególnych terenów,
- zachowanie rowu oraz dopuszczenie zachowania zbiornika wodnego, sprzyja zachowaniu i rozwojowi populacji płazów,
- zagospodarowania wód opadowych i roztopowych w granicach działek lub terenów, z dopuszczeniem odprowadzenia do istniejących rowów zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym dla ścieków z wód opadowych i roztopowych pochodzące z powierzchni

zanieczyszczonych o trwałej nawierzchni ustalono odprowadzenie do sieci kanalizacji deszczowej lub istniejących rowów, po ich uprzednim podczyszczeniu, zgodnie z przepisami odrębnymi, a infiltracja wód opadowych i ich retencja w gruncie sprzyja utrzymaniu dużej powierzchni biologicznie czynnej

Na terenie objętym planem zakomponowana zostanie zieleń towarzysząca zabudowie. Jej udział w zagospodarowaniu terenu zabezpieczy równowagę przyrodniczą obszaru oraz zachowanie bioróżnorodności. Ustalenia zmiany planu miejscowego nie generują nowych zagrożeń dla obszarów chronionych, nie wpływają negatywnie na cele ochrony obszarów chronionych, ich integralność oraz powiązania z innymi obszarami.

## 2. Ludzie

Plan zabezpiecza potrzeby społeczne i zdrowotne mieszkańców wsi Gorzyce i okolic w szczególności w zakresie zapewnienia oferty terenów rolnych. Obszar objęty planem nie jest narażony na hałas lotniczy, drogowy ani przemysłowy. W planie określono dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi dla terenów: **RM** jak dla terenów zabudowy zagrodowej, **MN/U** jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych. W ramach terenów RM można realizować usługi w rolnictwie, w tym usługi nieuciążliwe w wydzielonym lokalu w budynku mieszkalnym, a na terenie MN/U dopuszczono wyłącznie usługi nieuciążliwe (niezaliczane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Na terenach rolniczych dopuszczono lokalizację inwestycji związanych z gospodarką rolną i hodowlaną mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli ich uciążliwość zamknie się w granicy terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny. Zakazano lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Potencjalnie niekorzystne oddziaływanie na ludzi wywoływać może zanieczyszczenie powietrza na terenach zurbanizowanych, których źródłem może być ruch drogowy oraz wytwarzanie ciepła do celów grzewczych, szczególnie w okresie jesienno-zimowym. Poprawę jakości powietrza gwarantuje wprowadzanie zieleni przydrożnej oraz żywopłotów wzdłuż ogrodzeń, sprawna organizacja ruchu drogowego oraz podłączenie budynków do sieci gazowej lub wykorzystanie charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji, energii elektrycznej lub energii odnawialnej – np. ogniwa fotowoltaiczne, pompy ciepła, biomasa. W przypadku niniejszego planu nie przewiduje się by te oddziaływania przekroczyły standardy jakości środowiska określone w przepisach obowiązujących. Pozytywny wpływ na jakość powietrza ma położenie ogrodu działkowego na skraju terenów otwartych stanowiących element lokalnego korytarza ekologicznego, który zabezpiecza przewietrzanie terenu.

Ustalone w planie przeznaczenie terenów i sposób ich wzajemnego rozmieszczenia nie będzie negatywnie oddziaływał na ludzi.

## 3. Woda

Na obszarze objętym planem występuje rów melioracyjny oraz niewielki zbiornik wodny. Wraz z realizacją zabudowy powstaną nowe źródła ścieków bytowych. Kolejnym źródłem zanieczyszczeń wynikających z realizacji zapisów planu będą ścieki z wód opadowych i roztopowych z utwardzonych terenów dróg, dojazdów, parkingów.

W projekcie planu przewiduje się zaopatrzenie obszaru w wodę ze zbiorczej sieci wodociągowej, odprowadzanie ścieków bytowych do zbiorników bezodpływowych z dopuszczeniem budowy sieci kanalizacji sanitarnej).

Dla właściwej retencji wód na obszarze ustalono zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na działce lub terenie, które może być realizowane przedsięwzięcie poprzez odprowadzenie na własny teren nieutwardzony, do dołów lub studni chłonnych oraz stosowanie

nawierzchni przepuszczalnych, lub odprowadzenie do rowów. Dla ścieków z wód opadowych i roztopowych dopuszcza się odprowadzenie do sieci kanalizacji deszczowej lub istniejących rowów po ich uprzednim podczyszczeniu zgodnie z przepisami odrębnymi. Wskazano również konieczność zachowania ciągłości istniejącego systemu melioracyjnego z dopuszczeniem przebudowy.

W zapisach planu ustalono wysoki udział powierzchni biologicznie czynnej w zagospodarowaniu działek i terenów, który będzie sprzyjał nowym nasadzeniom oraz infiltracji wód opadowych i roztopowych i ich retencji w gruncie.

W wyniku realizacji planu może dojść do zaburzenia stosunków wodnych, szczególnie na etapie prac budowlanych. Należy pamiętać, że realizacja zabudowy w części fundamentowej oraz wprowadzanie nowych elementów infrastruktury technicznej, doprowadzić może do zaburzenia ciągłości obiegu wody. Następstwem tego procesu może być okresowe obniżenie poziomu zalegania wód podziemnych, co jest niekorzystnym zjawiskiem dla zieleni urządzonej. W celu ograniczenia tego zjawiska wykopy należy prowadzić odcinkowo, prace wykonywać w możliwie jak najkrótszym czasie.

Wyżej opisane ustalenia planu nie wpłyną negatywnie na stan i jakość wód powierzchniowych i podziemnych. Zapisy planu chronią wody przed zanieczyszczeniem. Realizacja ustaleń planu nie wpłynie negatywnie na osiągnięcie celów środowiskowych dla JCW.

#### 4. Powietrze

Podstawowymi emitarami zanieczyszczeń powietrza na obszarze objętym opracowaniem będą kotłownie w gospodarstwach domowych, pojazdy poruszające się po drogach oraz obiekty usługowe. Z uwagi na to, że teren planowany pod zabudowę w większości jest już zabudowany, a oddalenie od głównych szlaków komunikacyjnych jest znaczne, nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na powietrze atmosferyczne powodowanego przez indywidualne kotłownie na paliwo stałe oraz transport drogowy. Dla terenów objętych planem w celu ochrony powietrza ustalono stosowanie indywidualnych systemów grzewczych, w których będą wykorzystywane paliwa płynne, gazowe lub stałe charakteryzujące się niskimi wskaźnikami emisji, energia elektryczna lub energia odnawialna, w tym z biomasy; zakaz stosowania paliw węglowych w nowoprojektowanych budynkach.

Ustalenia planu nie wpływają na wzrost emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Zapisy planu sprzyjają ochronie powietrza na terenie planu i w sąsiedztwie.

#### 5. Powierzchnia ziemi i krajobraz

Projekt planu określa zasady zabudowy i zagospodarowania terenu.

Przewiduje się, że przekształcenie powierzchni terenu nastąpi w minimalnym zakresie przy realizacji budynków i nawierzchni utwardzonych. Należy się spodziewać, że część mas ziemnych pozyskanych podczas robót budowlanych zostanie zachowana i zagospodarowana na terenach inwestycji, w szczególności warstwa humusowa zdjętego gruntu może zostać zagospodarowana przy realizacji zieleni. Miejscowo może wystąpić tu konieczność wymiany gruntów oraz trwałego przekształcenia naturalnego ukształtowania powierzchni terenu. Jednakże z uwagi na stosunkowo płaskie ukształtowanie terenu nie przewiduje się tu znacznych przekształceń.

Realizacja planu spowoduje powstanie ubytku gruntów przeznaczonych do produkcji rolnej – na terenie RM.

W planowanym dokumencie dla ogrodów działkowych ustalone zostały parametry zabudowy i zagospodarowania działek gwarantujące realizację powierzchni biologicznie czynnych.

W celu ochrony powierzchni ziemi oraz walorów krajobrazowych projekt zakłada:

- zagospodarowanie zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenu,
- wyznaczenie urozmaiconych w gatunki ozdobne terenów zieleni realizowanej na powierzchniach biologicznie czynnych na terenach działek,

- precyzyjne ustalenia planu dotyczące kształtowania zabudowy, w tym określenie nieprzekraczalnych linii zabudowy, ustalenia w zakresie gabarytów nowej zabudowy, wysokości i bryły budynków.

Plan nie przewiduje wprowadzenia obiektów które mogłyby znacząco wpłynąć na zmianę krajobrazu. Zapisy planu sprzyjają ochronie krajobrazu oraz wprowadzeniu nowych elementów w uporządkowanych relacjach przestrzennych, wkomponowanych w otoczenie. Powierzchnia ziemi ulegnie trwałemu zniszczeniu na fragmentach zabudowanych i utwardzonych, co zostanie zrekompensovane poprzez wprowadzenie na obszarach powierzchni biologicznie czynnej zieleni ozdobnej i upraw ogrodniczych.

## 6. Klimat i środowisko akustyczne

Klimat jest kształtowany przez wiele czynników, najczęściej przez temperaturę, opady atmosferyczne i wiatry. Wpływ na klimat ma ukształtowanie terenu, nasłonecznienie, przewietrzanie, bliskość zbiorników i cieków wodnych, użytkowanie terenu, w tym szata roślinna oraz intensywność zabudowy. Istotne znaczenie ma również jakość powietrza.

Obszar objęty projektem planu jest położony na skraju wsi Gorzyce, na wysoczyźnie. Projekt planu nie zakłada dużych zmian w zakresie ustalonego przeznaczenia i sposobu zagospodarowania przestrzennego terenów i nie ma charakteru wielko powierzchniowego, a raczej lokalny.

Zapisy planu nie będą mieć niekorzystnego wpływu na własności klimatu lokalnego i środowiska akustycznego.

## 7. Pole elektromagnetyczne

Istniejąca na obszarze planu napowietrzna linia elektroenergetyczne średniego napięcia 15kV nie emituje pola elektromagnetycznego przekraczającego dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową i miejsc dostępnych dla ludności.

Zapisy planu chronią dostatecznie środowisko przed niekorzystnym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych.

## 8. Zasoby naturalne i dobra materialne

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują zidentyfikowane złoża zasobów naturalnych. Nie ustala się granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów, ustalonych i podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych

Ustalenia planu wpłyną pozytywnie na kształtowanie dóbr materialnych. Dotychczasowe użytkowanie o nieuregulowanym statusie, będzie można rozwijać zgodnie z przepisami odrębnymi.

## 9. Zabytki

Na terenie objętym dokumentacją nie występują obiekty zabytkowe, w tym zabytki archeologiczne wpisane do rejestru zabytków lub gminnej ewidencji zabytków i podlegające ochronie konserwatorskiej.

Realizacja planu nie narusza zatem zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i archeologicznego.

## 10. Podsumowanie oceny

Rodzaj oddziaływania	Charakter oddziaływania + -pozytywny, - negatywny 0 neutralny	Siła oddziaływania 1 - słabe, 2 - umiarkowane, 3 - silne	Uwagi

Oddziaływanie na różnorodność biologiczną, faunę i florę	0  - w fazie budowy	  2	Brak cennych siedlisk i gatunków, Ustala się pow. biol. czynne na terenach zabudowy,  Oddziaływanie okresowe, krótkoterminowe
Zmiana użytkowania terenów i lokalizacja zabudowy	+ docelowo  - w fazie budowy	1  2	Powstanie nowych obiektów bud. w uporządkowanych relacjach przestrzennych.  Oddziaływanie okresowe, krótkoterminowe
Zmniejszenie powierzchni użytków zielonych, rolnych	0		Grunty przeznaczone pod zabudowę nie stanowią większości obszaru
Zanieczyszczenie powietrza	0		Zachowane zostaną standardy jakości powietrza określone w przepisach
Zanieczyszczenie wód	+	2	Wyposażenie terenów zabudowy w infrastrukturę wod.-kan.
Ograniczenie infiltracji wód	0		Zachowanie jako dominujących powierzchni biologicznie czynnych, zagospodarowanie wód na terenach zabudowy
Przekształcenie powierzchni ziemi	-	1	Zmiany dotyczą przekształcenia gruntów pod budynkami i pow. utwardzonymi. Masy ziemne mogą zostać zagospodarowane na terenie działki
Przekształcenie krajobrazu	0		Zakłada się wprowadzenie nowych obiektów bud. w uporządkowanych relacjach przestrzennych, ograniczono kubaturę
Zmiany klimatyczne	0		Nie przewiduje się by ustalenia planu wpłynęły na zmianę klimatu lokalnego.
Hałas	0		Planowane zagospodarowanie nie będzie generować ponadnormatywnego hałasu
Eksploatacja zasobów naturalnych	0		Plan nie wpływa na eksploatację zasobów naturalnych
Powstawanie odpadów	-	1	Przewiduje się zwiększoną ilość odpadów zwłaszcza w fazie budowy. Gospodarowanie odpadami będzie uregulowane zgodnie z przepisami odrębnymi.

Uwaga. W przypadku oddziaływania oznaczonego w niniejszej ocenie jako 1 – słabe, nie przewiduje się wystąpienia przekroczeń standardów jakości środowiska, określonych w przepisach odrębnych.

## **VI. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI miejscowego planu**

Zapisy projektowanego planu pozwalają na zmiany w parametrach zabudowy, uregulowaniu przeznaczenia terenów na danym obszarze. Zaniechanie opracowania niniejszego projektu planu miejscowego nie powinno wpłynąć niekorzystnie na środowisko, a jedynie na komfort i potrzeby mieszkańców na tych terenach oraz terenach sąsiednich.

W przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu na tych terenach przeznaczenie ich nie ulegnie zmianie. Może natomiast powstać nieregularna zabudowa.

## **VII. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ ŚRODOWISKA MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI miejscowego planu**

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zakłada zastosowanie ustaleń przeciwdziałających, ograniczających i zapobiegających negatywnym oddziaływaniom na środowisko na analizowanym obszarze. Polegają one na:

### w zakresie ochrony bioróżnorodności oraz ochrony zwierząt i roślin:

- zachowaniu odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnych,
- wprowadzaniu nasadzeń ozdobnych, rekompensujących zieleń naturalną i ruderalną,
- zagospodarowanie zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenu,

### w zakresie ochrony zdrowia ludzi:

- ustaleniu dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi dla terenów: **RM** jak dla terenów zabudowy zagrodowej, **MN/U** jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych,
- dopuszczenie lokalizacji inwestycji związanych z gospodarką rolną i hodowlaną mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli ich uciążliwość zamknie się w granicy terenu, do którego inwestor posiada tytuł prawny; zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- na terenach MN/U dopuszczenie wyłącznie usług nieuciążliwych,
- stosowanie indywidualnych systemów grzewczych, w których będą wykorzystywane paliwa płynne, gazowe lub stałe charakteryzujące się niskimi wskaźnikami emisji, energia elektryczna lub energia odnawialna, w tym z biomasy; zakaz stosowania paliw węglowych w nowoprojektowanych budynkach,

### w zakresie ochrony wód:

- zaopatrzeniu obszaru w wodę ze zbiorczej sieci wodociągowej oraz odprowadzaniu ścieków bytowych i komunalnych do zbiorników bezodpływowych lub sieci kanalizacji sanitarnej,
- zagospodarowaniu wód opadowych i roztopowych na własnej działce lub odprowadzenie do kanalizacji deszczowej lub do istniejących rowów otwartych po ich uprzednim podczyszczeniu,
- wprowadzeniu udziału powierzchni biologicznie czynnej w zagospodarowaniu działek, sprzyjającej infiltracji wód opadowych i roztopowych i ich retencji w gruncie,

### w zakresie ochrony powietrza, klimatu oraz środowiska akustycznego:

- wprowadzeniu zieleni na działkach poprzez zachowanie odpowiedniego udziału powierzchni terenu biologicznie czynnej, zastosowaniu gatunków ozdobnych lub upraw ogrodniczych,
- stosowanie indywidualnych systemów grzewczych, w których będą wykorzystywane paliwa płynne, gazowe lub stałe charakteryzujące się niskimi wskaźnikami emisji, energia elektryczna lub energia odnawialna, w tym z biomasy; zakaz stosowania paliw węglowych w nowoprojektowanych budynkach,

w zakresie ochrony powierzchni ziemi i krajobrazu:

- precyzyjnych ustaleniach planu dotyczących kształtowania zabudowy, w tym określeniu nieprzekraczalnych linii zabudowy, ustaleniu gabarytów nowej zabudowy, wysokości i bryły budynków,
- zapewnieniu udziału powierzchni biologicznie czynnej w zagospodarowaniu terenów.

W planie miejscowym zastosowano ustalenia przeciwdziałające, ograniczające i zapobiegające negatywnym oddziaływaniom na środowisko na analizowanym obszarze. Zapisy planu nie wymagają wprowadzenia rozwiązań stanowiących kompensatę przyrodniczą dla ustaleń projektu planu.

### **VIII. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W miejscowego planu**

Z uwagi na kierunek zagospodarowania przestrzennego ustalony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Żnin nie jest możliwe ustalenie dla obszaru objętego planem innego przeznaczenia.

### **IX. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO**

Na badanym terenie nie są planowane przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Oddziaływanie wszystkich planowanych inwestycji mieści się w granicach terenu inwestora. W przypadku niniejszego planu nie zachodzi transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

### **X. METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ miejscowego planu ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ JEJ PRZEPROWADZANIA**

Rozpatrując inwestycje, które będą mogły zostać zrealizowane na podstawie ustaleń niniejszej zmiany planu lub potencjalne zmiany stanu środowiska wynikające z realizacji ustaleń planu nie przewiduje się konieczności monitorowania stanu środowiska w zakresie skutków realizacji postanowień planu miejscowego.

### **XI. STRESZCZENIE**

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wykonanego zgodnie uchwałą nr VI/46/2015 Rady Miejskiej w Żninie z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu działek nr 55, 56, 57 położonych w miejscowości Gorzyce.

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu. Rolą tego opracowania jest minimalizacja szkodliwych oddziaływań na środowisko przyrodnicze, które mogą zachodzić w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji przestrzennych podjętych w planie.

Obszar objęty planem położony jest zgodnie ze Sydiem w strefie wiejskiej, częściowo na terenach zabudowy wiejskiej wielofunkcyjnej, częściowo na terenach rolniczych wysokiej i bardzo wysokiej przydatności, częściowo na terenach łąk, pastwisk, terenów zadrzewionych i nieużytków w obrębie terenów rolniczych oraz częściowo na terenie śródlądowych wód powierzchniowych.

Plan obejmuje obszar o powierzchni 13,5 ha, położony w granicach określonych na rysunku planu w zachodniej części wsi Gorzyce, na północ od drogi powiatowej nr 1939C.

Wieś Gorzyce położona jest w zachodniej części gminy Żnin, na północny zachód od miasta Żnin, na zachód od Jeziora Żnińskiego Dużego. Obszar opracowania położony jest w zasięgu zlodowacenia bałtyckiego. Według podziału fizycznogeograficznego Kondrackiego tereny położone są w mega regionie - Pozaalpejska Europa Środkowa, prowincji Niż Środkowoeuropejski, podprowincji - Pojezierze Południowobałtyckie, makroregionie - Pojezierze Wielkopolskie, mezoregionie – Pojezierze Gnieźnieńskie.

Objęty opracowaniem teren położony jest poza zasięgiem obszarów objętych ochroną na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody. W pobliżu obszaru opracowania nie ma położonych obszarów objętych ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

Żnin leży na granicy dwóch jednostek geologiczno – tektonicznych, Wału Środkowo – Polskiego i Synklinorium Szczecińsko – Łódzko – Miechowskiego.

Podłoże w granicach opracowania stanowią głównie gliny pochodzenia lodowcowego (Szczegółowa mapa geologiczna Polski, arkusz 357 Żnin).

Przez obszar opracowania przebiega hydroizobata wód gruntowych. W północnym fragmencie opracowania wody gruntowe występują płytko, na głębokości 1-2 m ppt. Natomiast na pozostałej części środkowej i południowej obszaru wody zalegają na głębokości 2 - 5 m ppt.

Podłoże stanowią grunty słabo przepuszczalne – gliny i pyły. Natomiast w części najbardziej wysuniętej na wschód części występują grunty organiczne o zmiennej przepuszczalności.

Na mapie hydrogeologicznej Polski obszar opracowania leży w jednostce hydrogeologicznej 1cTrI.

Obszar opracowania położony jest w zasięgu Głównego zbiornika Wód Podziemnych nr 143 „Subzbiornik Inowrocław-Gniezno”. Jest to zbiornik wód trzeciorzędowych, o średniej głębokości ujęcia wód - 120 m i szacunkowych zasobach dyspozycyjnych 96000 m<sup>3</sup>/24h. Nie opracowano dla niego dokumentacji hydrograficznej.

Według podziału Polski na 161 Jednolitych Części Wód Podziemnych obowiązujący do 2015 roku obszar opracowania położony jest w JCWP nr 43. Według podziału Polski na 172 Jednolite Części Wód Podziemnych obowiązujący w latach 2016-2021 obszar opracowania także położony jest w JCWP nr 43. W Gminie Żnin w ramach monitoringu w 2013 roku zlokalizowane były dwa punkty kontrolne monitoringu krajowego:

- 1) Nr Monbada 1949, zlokalizowany w Dochanowie, wśród gruntów ornych, zwierciadło wód podziemnych napięte, typ ośrodka-porowy; piezometr na głębokości 3m. Wody podziemne w punkcie zaklasyfikowano do klasy końcowej – V. Powodem była wysoka zawartość azotanów.
- 2) Nr Monbada 1961, zlokalizowany w Dochanowie wśród gruntów ornych, zwierciadło wód podziemnych napięte, typ ośrodka-porowy; piezometr na głębokości 20m. Wody podziemne w punkcie zaklasyfikowano do klasy końcowej – II.<sup>27</sup>

<sup>27</sup> Wyniki badań opublikowane na stronie WIOŚ <http://www.wios.bydgoszcz.pl>



Obszar opracowania położony jest w dorzeczu Odry, w zlewni Warty, Noteci, w jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) Gąsawka do wypływu z Jez. Sobiejuskiego (RW60002518836779).

W roku 2015 Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska przygotował roczną ocenę jakości powietrza dotyczącą 2014 r. Rejon opracowania wchodzi w skład strefy kujawsko-pomorskiej(kod PL0404). Względem poprzednich lat nastąpiła poprawa jakości powietrza w zakresie poziomu ozonu gdzie klasa zmieniła się z C na A zarówno pod kątem ochrony ludzi jak i ochrony roślin. Poziomy pozostałych substancji nie zmieniły klasy. Nadal w strefie kujawsko-pomorskiej największym problemem jest poziom Benzo(a)pirenu B(a)P i pyły PM10 (klasa C pod kątem ochrony zdrowia).

Obszar opracowania leży poza zasięgiem uciążliwości układu dróg krajowych i wojewódzkich.

Według „Mapy potencjalnej roślinności naturalnej i regionalizacji geobotanicznej Polski” opracowanej przez Jana Marka Matuszkiewicza na obszarze opracowania powinien dominować niżowy łąg wiązowo-dębowy (*Ficario-Ulmetum chrysosplenietosum*).

W granicach opracowania ani w jego otoczeniu nie stwierdzono występowania gatunków roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową. Tym niemniej wzdłuż cieków i brzegów jezior, na terenach podmokłych, na glebach piaszczystych, piaszczysto-gliniastych, na torfowiskach mogą występować płazy objęte ochroną gatunkową.

Z punktu widzenia projektowanego dokumentu planu miejscowego najistotniejsze cele ochrony środowiska ustalone na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym to gospodarowanie odpadami, ochrona jakości wód i powietrza, przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochrona przed polami elektromagnetycznymi i hałasem.

Oddziaływanie ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego potencjalnie może być związane z wpływem ich realizacji na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Oddziaływania te mogą mieć charakter: bezpośredni, pośredni lub wtórny, skumulowany, krótkoterminowy i chwilowy, średnioterminowy, długoterminowy i stały. Środowisko przyrodnicze na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego jest narażone na degradację w wyniku działania różnego rodzaju czynników o charakterze lokalnym oraz ogólnym.

Środowisko przyrodnicze na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego jest narażone na degradację w wyniku działania różnego rodzaju czynników o charakterze lokalnym oraz ogólnym. Na danym obszarze występują problemy związane z wytwarzaniem odpadów oraz ryzykiem zanieczyszczenia gleb i wód podziemnych substancjami wykorzystywanymi w rolnictwie.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zakłada zastosowanie ustaleń przeciwdziałających, ograniczających i zapobiegających negatywnym oddziaływaniom na środowisko na analizowanym obszarze. Polegają one na:

w zakresie ochrony bioróżnorodności oraz ochrony zwierząt i roślin:

- zachowaniu odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnych,
- wprowadzaniu nasadzeń ozdobnych, rekompensujących zieleń naturalną i ruderalną,
- zagospodarowanie zielenią wszystkich wolnych od utwardzenia fragmentów terenu,

w zakresie ochrony zdrowia ludzi:

- ustaleniu dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi dla terenów: **RM** jak dla terenów zabudowy zagrodowej, **MN/U** jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych,
- stosowanie indywidualnych systemów grzewczych, w których będą wykorzystywane paliwa płynne, gazowe lub stałe charakteryzujące się niskimi wskaźnikami emisji, energia elektryczna lub energia odnawialna, w tym z biomasy; zakaz stosowania paliw węglowych w nowoprojektowanych budynkach,

w zakresie ochrony wód:

- zaopatrzeniu obszaru w wodę ze zbiorczej sieci wodociągowej oraz odprowadzaniu ścieków bytowych i komunalnych do zbiorników bezodpływowych lub sieci kanalizacji sanitarnej,
- zagospodarowaniu wód opadowych i roztopowych na własnej działce lub odprowadzenie do kanalizacji deszczowej lub do istniejących rowów otwartych po ich uprzednim podczyszczeniu,
- wprowadzeniu udziału powierzchni biologicznie czynnej w zagospodarowaniu działek, sprzyjającej infiltracji wód opadowych i roztopowych i ich retencji w gruncie,

w zakresie ochrony powietrza, klimatu oraz środowiska akustycznego:

- wprowadzeniu zieleni na działkach poprzez zachowanie odpowiedniego udziału powierzchni terenu biologicznie czynnej, zastosowaniu gatunków ozdobnych lub upraw ogrodniczych,
- stosowanie indywidualnych systemów grzewczych, w których będą wykorzystywane paliwa płynne, gazowe lub stałe charakteryzujące się niskimi wskaźnikami emisji, energia elektryczna lub energia odnawialna, w tym z biomasy; zakaz stosowania paliw węglowych w nowoprojektowanych budynkach,

w zakresie ochrony powierzchni ziemi i krajobrazu:

- precyzyjnych ustaleniach planu dotyczących kształtowania zabudowy, w tym określeniu nieprzekraczalnych linii zabudowy, ustaleniu gabarytów nowej zabudowy, wysokości i bryły budynków,
- zapewnieniu udziału powierzchni biologicznie czynnej w zagospodarowaniu terenów.

W planie miejscowym zastosowano ustalenia przeciwdziałające, ograniczające i zapobiegające negatywnym oddziaływaniom na środowisko na analizowanym obszarze. Zapisy planu nie wymagają wprowadzenia rozwiązań stanowiących kompensatę przyrodniczą dla ustaleń projektu planu.

W przypadku niniejszego planu nie zachodzi transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

Rozpatrując inwestycje, które będą mogły zostać zrealizowane na podstawie ustaleń niniejszej zmiany planu lub potencjalne zmiany stanu środowiska wynikające z realizacji ustaleń planu nie przewiduje się konieczności monitorowania stanu środowiska w zakresie skutków realizacji postanowień planu miejscowego.

Reasumując, w projekcie planu przyjęto rozwiązania, które uwzględniają istniejące problemy ochrony środowiska oraz w należyty sposób zabezpieczają środowisko przyrodnicze przed niekorzystnymi zmianami, wynikającymi z realizacji ustaleń planu.